

خویندنه و دینه کی تر بو

بیری سیاسی

شیخ رهزای تالهبانی



ماموستا جعفر

له شیعره کانی شیخ رهزای تالهبانیدا، دوو جیهانی پارادوکس به دیده کریت: پیاویکی په وانبیژ، زیرهک، هوشیار، به ناگا، زمانه راش، قسه سوار، راکیشهری سهرنجی ناو کۆرپو کۆمه ل بو شیوهی دوان و دارشتنی خوی. ئەمه دیویکی که سایه تی شاعیره، دیوه که ی تری ئەوه یه، نزمترین و پیسترین و دزیوترین و بازارپترین و سووکتین جوین، له بازارپوه بو سترکتووو بینای قه سیده ی کلاسیکی هه لده بژیریت. ئیدی ئەوه ی (حه یا و حورمه ت) و شهرمو شکوو (تابوو Tabu) بیته، له ناو (ئه ده ب) هکه یدا به رچاو ناکه ویت.

که واته: هوی چیه شیخ رهزا، که له ناو خیزانیکی ئاینی گه وره و به پیز، په روه ده کراوه، که چی ئەو، وه کو کارو پیشه تا دوا رۆژه کانی ژیانی، ده سته ردار ی ته کیه و مزگه وتو شه ریه ت و کاری ئاینی نابیت، له هه مان کاتدا، هه ر له ته مه نی گهنجیتی تا دوا رۆژه کانی ژیانی، ده سته له (هونه ری داشوری و ساتیرو داپاچین هه لئاگریت؟

ئایا قه سیده ی (له بیرم دی.. ده کریت، به سه رتاو پیشه نگی شیعی ناسیونالیستی کوردی دابنریت، یان ئەو (بیری سیاسی) به ئەفسانه و داری بیبه ر داناوه و هه ر شه یداو په روانه ی به رژه وه ندیه تابه ت و به رته سه که کانی خوی بووه و هه ر رۆژه ی له ئاشیکی کردوووه و هه ر رۆژه ی له شوینیک مالیویه تیه وه؟

میتۆدی کارو لیکۆلینهوه

بۇ تیگەیشتنی بیرى سیاسى و جیهانبینى و ئاسۆى بیرکردنهوهى شیخ پەزا، ئیمە ناتوانین تەنیا پشت بەشیکردنهوه و لیکدانهوهى شیعرهکانى بېستین، بەلکو دەبى شیعرهکانى بۇ تان و پۆو کۆنتیکستى Context کۆمەلایهتى و سیاسى و فەرهنهنگى و سیاسى ناوهراستى سەدهى (۱۹) تا سالى ۱۹۱۰ بگپدریتهوه .

ئەگەر پرسىارى سەرەكى ئەم لیکۆلینهوهیه، پەیکەریكى شاراوهى بنگلکەوتووی شوینەوار بیته شوینەکهى بۇ تیمى کۆلیارو پشکنەر، بەوردى دەستنیشان نەکرابیت، دەبى لەچارلاوه، بەزنجیرهى پاچى پرسىار، پرووه شوینى خەملینراو، پاچەکان بۇ بن زهوى لەگەردابن و چین چین، دواى شوین دیوارو خشت و لەته گۆزه بکەون، تا لەپەیکەرەکه نزیك دەبنهوه ...

ئیمە پۆیسته، ئەم خالانەى خوارهوه، بەوردى رەچا و بکەین:

۱. لە پرووی کات و سەردەمهوه، ئەو لەئیمهوه زۆر نزیکتره، لەچا و بابا تاھیری هەمهەدانى و مەلا پەرىشان و مەلای جزیری. زۆر کەس لەوانەى شیخ پەزایان بینیبوو، تا نزیکهى ۳۵ ۴۰ سال لەمهوپیش لەژیاندا بوون بۇ نمونە: رابیعە خانى کچى شاعیر (..... ۱۹۷۴). ئەم نەوهیه، ئیستا کەسیان نەماون، بەلام نەوهیهک لەژیاندا، کە چاویان بەنەوهى پشوو کەوتووه، لەوانهوه کۆمەلایک زانیاری و دەنگوباسیان لایه، شایانى تۆمارکردن و بەدۆکۆمیتتکردنە، بۇ نمونە: د. موکەرەم تالەبانى^(۱) و د. نوری تالەبانى^(۲) و ... هتد.

۲. شیخ بەپنچەوانەى مەولهوى و وهفایى، هیچ نامە و بیرهوهى دواى خۆى بۆمان جینەهیشتووه،^(۳) بەلای کەمهوه بەرچاوى خوینەران نەکەوتوون، ئەم کەلینە، بارگرانى و یارمەتینەدەرە بۇ تیگەیشتنى باشتى ژيانو بەرههەکانى شاعیر.

۳. بەشى زۆرى شیعرهکانى شیخ پەزا نەماون، یان دەستیک ریگەى بلابوونەوهیان دەگریت. وا باوه، ئەو خۆى، تاقەتى نووسینەوه و کۆکردنهوهى شیعرهکانى نەبووه، لەئامیزى دیوانیکى ریکو پیکدا. میجەرسۆن چاوى بەشیخ پەزا کەوتووه و لەدەفتەریكى دەسنووسدا هەندى شیعرى بۇ خویندۆتەوه، ئەم دەفتەرە، هیچ دەنگوباسیکى نییه.^(۴) هەرچى شیعرى بلوکراوهیشى هەیه، پەنگە لەپینگەى خەملاندن و بەراوردەوه، بزانیرت کەى نووسراون و بۆنەکەیان چیبە و مۆتیقى نووسینى شیعرهکانى لەکوپوه سەرچاوه دەگرن؟

۴. چەند کەسک لەدۆست و هاوچەرخەکانى شاعیر وەکو (ئەمین فەیزى)، خاوەن کتیبى: (ئەنجومەنى ئەدیبان)^(۵) و ئینال (۱. مەحمود کەمال) خاوەن کتیبى: (صوک و عصر تورک شاعرلىرى)^(۶) بەکورتى لەسەر شیخ پەزایان نووسیوه، سەرنج و تیبینیهکانیان زۆر گرنگو بریا تۆزیک زیاتریان دەنوسى.

۵. باوک و باپیره و مام و برا و خزم و کەسوکارى شیخ پەزا، کەسانى بەناوبانگو ناسراون، هەریهکەیان، یان بەرهه و شیعر و نووسینیان لەدوا بەجیماوه، یان زانیاریمان کەم و زۆر لەسەریان هەیه، بەشیک لەو زانیاریانە، بۇ هەندى قوناغەکانى پڕۆژەى لیکۆلینهوه، بەسوود و پۆیست و یارمەتیمان دەدەن، بە بەراورد و بەراوردکاری، هەندى ئەنجامى باشمان دەست بکەویت.

۶. مالهەکەى شیخ پەزا، پەنگە تاقە مالى شاعیریکى کورد بیته، پاش تیپەپوونى پتر لەسەده و نیویک بەسەر دروستکردنیدا، هیشتا وەکو خۆى مابیتەوه، هەقە حکومەتى هەریمی کوردستان، ئەم ماله وەکو بەشیک لەشوینەوار بیاریزیت و بەره بەره، بەجوانى ریکبخریتەوه وەکو مۆزەخانە، یان بەشیک لەژینگەى شاعیر، دەرگای بۇ بینەران لەسەر پشت بیته، پاریزگای کەرکوک، یان شارەوانى، دەتوانیت بەهەمان کار هەلبستیت و ئەم شوینەمان لەدەست ویرانبوون بۇ بیاریزیت.

۷. نووسینەکەى من، تەنیا یەک تەوهرو یەک لایەن، لەشیعرهکانى شیخ پەزا دەخاتە بازنەى لیکۆلینهوه و شیکارییهوه، واتە: لایەنى سیاسى، هەرچەند من خۆم چاک ئەم پاستییه دەزانم، مامە شیخ ئەوهندەى بەهونەرى داشۆرى و ناگرباران ناوی پۆیشتووه، یەک لە دەى ئەوهش ناوی بە شاعیری بیرى سیاسى و

هه لۆیستو جیهانبینی نه ته وه بی ناویانگی دهرنه کردووه. ئیمه ته وه ری هه لسوکه وتی کۆمه لایه تی و ژیا نی تایهت، به دهره وه ی باز نه ی کاره که مان تیده که یین، هه ر بای ئه وه ش ئاماژه ی بۆ ده که یین له سه ری دهنوسین، تیگه یشتنی کاره که مان بۆ ئاسانتر بکاته وه، له کاتی داره پاو سه ربانگرتندا، به بچ کۆله که ی قایم، یان کاریته ی ئه ستور، هه ر زۆر زه حمه ته بانیزه که خۆی رابگریت.

من به راشکاوانه، سه بارهت ئه و هه موو قه سیده پر له وینه ی ئیروۆتیکی، ورووژینه ر، رینگه پینه دراو له رووی کۆمه لایه تییه وه، که ئه مسه رو ئه وسه ری دیوانه که یان ته نیوه ته وه و شایانی ئاوپلیدانه وه و له سه ر نووسین، له لایه ن که سانی پسپۆری بواری ده رووناسی و شیکردنه وه ی ده روونی. کردنه وه ی کۆده کان، کاری ده رووناسانه، یه کیک بیه ویت ((جوین))ه کان وه کو جوینی پووت تیبگات، ئه وه زیان به ئه ده بی کوردی ده گه یه نیت.

خالس

شیخ رهزا کورپی شیخ عه بدولپه حمان (خالسی تاله بانیه ^(۷) (۱۲۱۲- ۱۲۷۵ ک) به رامبه ر ۱۷۹۹- ۱۸۵۹ ز) پاش مردنی باوکی، شیخ ئه حمه دی تاله بانی، ده بیته مورشدی رپیازی قادری، شاعیریکی مه زنو سو فیه کی به ناویانگه، له سه رده می خۆیدا به غه وزی دووه م (غوٹ الثانی) ناوی رویشتووه، له گوندی (تاله بان) وه بۆ شاری که رکوک مال ده گوژیته وه، سالی ۱۲۶۰ ک به رامبه ر (۱۸۴۲- ۱۸۴۳ ز) ته کیه ی تاله بانی له وئ دروست ده کات، ده برا که ی تری هه ری که بۆ شوینیک ده پۆنو رپیازی تاله بانی له وشوینانه دا بلاوده که نه وه، بۆ نمونه: شیخ غه فووری برای بۆ کۆیه ده چیتو له وئ نیشه جی ده بیته.

خالس له گه ل شیخ عوسمانی سراج الدینی نه قشبه ندی ته ویله، په یوه ندیه کی توندو تۆلی هه بووه، به هه مان شیوه، دو ستایه تی مه وله و ی خالس زۆر به هیزیووه و مه وله و ی سه ردانی کردووه ^(۸).

شیخ عه بدولپه حمان چوار ژنی هیناوه. له م چوارژنه، چوار کورپی هه بووه:

۱- شیخ عه لی (۱۸۳۲- ۱۹۱۱) ^(۹)

۲- شیخ عه بدولقادر (۱۸۳۴- ۱۸۹۷)

۳- شیخ عه بدولواحید (؟ ۱۸۳۶) ^(۱۰)

۴- شیخ رهزا (۱۸۳۸- ۱۹۱۰)

سه رده می مندالی

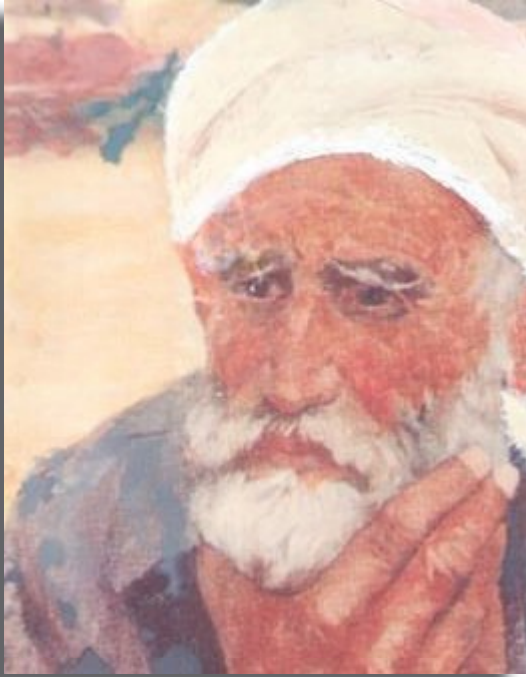
سه بارهت به سه رده می ژیا نی مندالی شاعیر، ئیمه هه ر یه کجار زۆر که م ده زانین. جیاوازییه کی زۆر له سه ر سالی له دایکبونی شاعیر هه یه، زۆریه یان له سه ر سالی ۱۲۵۴ ک به رامبه ر سالی (۱۸۳۸ ز) کۆکن. د. موکه ره م تاله بانی له کتیبی (شیخ رهزای تاله بانی) سالی ۱۲۵۳ ک داناوه، پاشان له دانیشتنیکا گوتی: "باپیره م شیخ حه مه عه لی، که برازای شیخ رهزایه، سالی ۱۲۷۳ ک به رامبه ر سالی ۱۸۵۷ ز له دایکبووه و نیوانیان (۱۹) سال بووه. که واته: سالی ۱۲۵۳ ک هه له یه" ^(۱۱)

له وه ده چیت ژیا نی شیخ عه بدولپه حمان، پيش ئه وه ی له که رکوک به یه کجاری جیگیریت، له گوندیکه وه بۆ گوندیکی تر مالی گواستبیته وه: سه ره تا له تاله بان بووه. شیخ رهزا له (قرخ) ی ناوچه ی بازیا ن له دایکبووه و له ویوه بۆماوه ی سالیکی له گوندی (ساری ته په) بوونو پاش سالیکی، به یه کجاری مالی بۆ که رکوک گواستۆته وه، یه ک سالیکی له شاری سه نه بۆ خویندن ماوه ته وه ..

جگه له گواستنه وه له گوندیکه وه بۆ گوندیکی تر، شیخ رهزا له ته مه نی پینج شه ش سالییدا سه فه ریکی ئه فسووناوی بۆ شاری سلیمانی ده کاتو دیمه نه که ی ئه وه نده به لاوه سه یرده بیته، قه ت بیری ناچیته وه:

که عه بدوللا پاشا له شکری والیی سه نه ی شکر

(رهزا) ئه و وه فته عومری پینج شه ش توفلی ده بستان بوو ^(۱۲)



ئەم ھەموو مال گواستەنەو ھەو گەرانە، کاریگەری
خۆی لەسەر پیکھاتنی کەسایەتی شاعیر ھەبوو،
لەکاتی گەنجیتیدا ئیدی خۆی بریاریدا چەندین جار
سەفەری کۆیەو ئەستەمووڵو بەغداو.. ھتد. بکات.

شیخ پەزا چوار زمانی بەچاکی زانیو ھەو شەرە
شیعری پیکردوون (کوردی، عەرەبی، فارسی،
تورکی)، فێربوونی چوار زمان کاریکی ئاسان نییەو
بەلگەئەو ھەو، ئەوکاتەئەم (پینچ شەش سال)
بوو (طفلی دبستان) بوو، مامۆستاکانی مامۆستای
زیرەکو زانا بوون (شیخ عەبدولپەرمان، شیخ
غەفووری تالەبانی، مەلا محەمەدی ئابلاخ،.. ھتد.)
پروسی (سۆسیالیزاتسیۆن^(۱۳)) (socialization)
لەسییەری خالسیدا، بەچەشنیک بوو، لەچوار منال
سیانیان شاعیرو زانی ئاینی گەرەبوون.

ئیمە لەژیاننامەئە شیخ پەزادا، بەئاسانی بۆمان
دەردەکەوئیت، ئەم چوار زمانەئە بەباشی زانیو ھەو

لەتەمەنی (۲۱) سالیدا، پەلاماری کەلە شاعیرانی داو ھەو^(۱۴) ئازاری پینگەیان دوون. لەتەمەنی (۱۹) سالیدا
پرووی کردۆتە ئەستەمووڵو گەشتوگوزاری پایتەختی کردو ھەو تیکەلای کۆری شاعیران و ئەدەب دۆستان
بوو.

زۆریەئە مێژوونووسان تیبینی خالیکیان لەژیانی شیخ پەزادا نەکردو ھەو: ئەو بەکام دیالیکتی کوردی
لەمالەو ھەو دوواو ھەو؟

من لەپیاویکی پووناکیرو بەئامگام بیستو ھەو، بەبیرەو ھەو ئەو، تا مالی باپیرەئە مابوون، ھەر بە شیوہزاری
گۆرانی دەوان، پاش باپیرە، دەستبەرداری شیوہئە گۆرانی بوون، واتە: تا سەرەتای چلەکانی سەدەئە
پیشوو.^(۱۵) من ھەمان پرسیارم لە د. موکەرەم تالەبانی کرد، ئەو پیوابوو، تا شیخ عەلی لەژیاندا بوو،
بەشیوہئە زەنگنە قسەکراو ھەو. شیخانی تالەبانی ھەموو شیوہئە زەنگنەیان دەزانی، تا ئەم دواییەش ئاگیەکی
زەنگنە سەردانی بکردینایە لەناو یەکتەدا، ھەر بەگۆرانی شیوہئە زەنگنە پیکەو ھەو قسەیان دەکرد.^(۱۶)
گومان لەو ھەو نییە، ھەزرتەئە شیخ گۆرانییەکی چاکی زانیو ھەو. شیخ عەبدولپەرمان بەشیک لەشعیرەکانی
فارسینو بەشەکەیتەر بەشیوہئە گۆرانی و لەو لای مەولەویدا دەلیت:

ئیرادەم ئیدەن. وەئە کەلپۆسەو ھەو

شەو ئالین وەشەن. وەلای دۆسەو^(۱۷)

سەیر ئەو ھەو شیخ پەزا ھەموو شیعەرە بلوکراو ھەو کانی بەشیوہئە سۆرانی (کرمانجی خواروو) نووسراون،
تەنیا قەسیدەئەکی ھەجو نەبیت، کە ئاراستەئە پیروژەئە کچی ھەسەن کەنۆشی دەلو کراو ھەو:
(ھەسەن کەنۆشن، ئینە کەناچەئە ھەسەن کەنۆشەن))

کەچی پیروژە خانم، بەشیوہئە سۆرانی وەلامی داو ھەو. ئەو ھەو ئەو بەشیخی کردو ھەو، نە سەرما
بەھەتیوو، نە پەشەبا بەدەواری شیری کردو ھەو:

رەزا وەزەفتم.. رەزا وەزەفتم

ھیچ کەس نەکەردن تەعەدا زەفتم

دەمت و مابەین پالی ئەشکەفتم

بیچ وەپاوت بەلوکەئە پەفتم^(۱۸)

ژینگه‌ی بهر ته‌کیه

ئیمه بۆئه‌وه‌ی (وینا)یه‌کی دوور له‌ئه‌فسانه‌و زانستیمان له‌سه‌ر دروستبوونی گه‌نجینه‌ی فه‌رهنگیان له‌سه‌ر شیخ په‌زا لادروست بیه‌ت، به‌په‌یوستی ده‌زانم، ژینگه‌ی ئه‌و له‌گه‌ل ژینگه‌ی چه‌ند شاعیریکدا به‌راورد بکه‌ین: بۆ نمونه (هیمن)ی موکریانی: ئه‌و په‌ووباریک وشه‌ی هینایه‌ ناو شیعرێ کوردیه‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌و له (شیلان ئاوی) په‌روه‌رده‌ نه‌بوایه، په‌نگه‌ نه‌یتوانیایه‌ هیچ هه‌ستیکی به‌رامبه‌ر به‌وشه‌کان هه‌بوایه، یان له‌به‌کاره‌ینانیان چیژ وه‌ربگریت ..

شیخ په‌زا، ئه‌گه‌ر دوو کاریکته‌ری ناکوکو دژ به‌یه‌کی هه‌بیت، ئه‌وه‌ یه‌کیکیان به‌ره‌می ته‌کیه‌وه‌ ئه‌و په‌تیریان به‌ره‌می به‌ر ته‌کیه‌!

په‌یوسته‌ کۆمه‌لناسه‌ کورده‌کان، له‌سه‌ر کولتور و ژینگه‌ی هه‌ندێ گه‌ره‌کی شار، لیکۆلینه‌وه‌ی خۆیان بکه‌ن، هه‌ر بۆ نمونه: کاریگه‌ریته‌ی دروستکردنی مزگه‌وتیک، ته‌کیه‌یه‌ک، خانه‌قابه‌ک له‌سه‌ر گه‌ره‌کیک چیه‌؟ ئه‌و خه‌لکه‌ هه‌موو په‌وده‌که‌نه‌ نوێژو خواپه‌رستی، یان به‌په‌چه‌وانه‌وه، له‌ده‌روبه‌ری ئه‌و مزگه‌وته، ژینگه‌یه‌کی زۆر تابه‌ت دروست ده‌بیت، له‌دووباره‌ بوونه‌وه‌و هاوشیوه‌یه‌تی، له‌په‌وی پیکهاته‌وه، ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌گه‌ل (خانه‌قا) و (به‌رخانه‌قا)ی شاری سلیمانی، هه‌ندیک لیکچوون و جیاوازی هه‌یه‌!

جیهانی ناو ته‌کیه: نوێژو خۆیندن و فیربوون و ئیرشاد و ده‌فلیدان و موناجات و ئه‌لقه‌ی زیکو یا هوو .. یا هوو .. بووه. (به‌رته‌کیه) جیهانیکی جیاوازی جه‌نال بووه، جیهانی ناو ته‌کیه‌و به‌رته‌کیه، ته‌نیا وشه‌ی (ته‌کیه) هه‌ردووکیان کۆده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند له‌په‌وی جوگرافییه‌وه‌ سه‌یری بکه‌ین، له‌یه‌که‌وه‌ نزیکو به‌ده‌م یه‌که‌وه‌ن و هاوچۆو په‌یوه‌ندی و پاره‌ی، له‌نیوان ئه‌م دوو جه‌مسه‌رده‌ هه‌یه، ده‌شکرێ له‌نیوان، هیله‌ هاوته‌ریبو به‌رامبه‌ره‌کان، چه‌ندین یه‌کتیرپین و تیه‌له‌کیش هه‌بیت، دیاره‌ی ژینگه‌ی به‌رته‌کیه، جوړیکه‌ له‌ره‌نگدانه‌وه‌ی لاه‌کی کۆمه‌لی ئه‌وسای که‌رکوک، که‌سانی په‌په‌وه‌ ده‌رویش و ئاواره‌و بیکه‌س و کارو بیه‌شوی و بیده‌ره‌تان، به‌هوکمی خۆپاراستن و خۆژیاندن، هه‌روه‌کو چۆن له‌ترسی خنکان و لافاوو توفان (که‌شتی نووح) ده‌ستی هیوای په‌یوه‌گیراوه، ئه‌وانیش ده‌ستیان به‌ده‌رگای ته‌کیه‌وه‌ گرتوه، تا ده‌روویه‌کیان لیده‌کریته‌وه.

د. موکه‌په‌م تاله‌بانی ده‌نووسیت: ((دانیشتوانی به‌رته‌کیه، له‌ره‌سه‌ندا هه‌موو کوردن، به‌لام هه‌ریه‌که‌ له‌هه‌ریمیک کورده‌ستانه‌وه‌ هاوون، وه‌کو قاله‌ ته‌نیا، ئه‌مین سوورداشی، سلیمان چاوش، ئه‌حمه‌د مه‌لاژن، سه‌ید ئه‌مین هه‌پلوس، حه‌مه‌ی وه‌ستا فه‌تاح، بله‌ منگن، ... هتد))^(١٩) زۆر جیه‌ی داخه، که‌ ئیمه‌ په‌یوه‌ندی شیخ به‌م که‌سایه‌تیانه‌وه‌ نازانین، جگه‌ له (حهمه‌ی وه‌ستا فه‌تاح)^(٢٠) که‌ شیخ په‌زا به (موفیدو موخته‌سه‌ر) هه‌جویکی کردوه، تا ئه‌مه‌رۆش زۆر که‌س له‌به‌ریه‌تی و به‌هۆیه‌وه‌ ناوی له‌دیوانی شاعیریکدا پارێزراوه.

راسته‌یه‌کی په‌وه‌، خاڵس و یستویه‌تی کورپه‌که‌ی به‌جوانترین و باشترین شیوه‌ په‌روه‌ده‌ بکات. ئه‌و، هه‌لومه‌رجی فیربوونی بۆ فه‌راهه‌م کردوه‌و په‌وانه‌ی لای باشترین مه‌لاو زانای کردوه‌ بۆ قوولبوونه‌وه‌ له‌بواری فیه‌قو شه‌رع و زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و عوسمانی و ته‌سه‌وف ... هتد. ئاشکرایه‌ کورپ، زۆر شتی له‌باوکی وه‌رگرتوه‌و تا دوا پۆژی ژبانی، ده‌ستی له‌په‌نگه‌ی باوکی به‌رنه‌داوه.

باوک، به‌گۆیره‌ی کات و توانای خۆی، هه‌ولیکێ زۆری له‌گه‌ل کورپه‌ بچوکه‌که‌ی داوه، هیچ نه‌بێ له‌سه‌یبه‌ری خۆی و بنه‌ماله‌دا، گه‌شه‌ بکات و سه‌رکه‌وتن وه‌ده‌ست به‌ینیت.

ئیمه‌ ئه‌گه‌ر زانیمان، کاتیک شیخ په‌زا له‌دایکبووه، باوکی ئه‌وکاته‌ ته‌مه‌نی ده‌روبه‌ری (٣٨) ساڵ بووه، دیاره‌ ئه‌و بایه‌خپیدان و یاری له‌گه‌لکردن و ده‌ست به‌سه‌رده‌هینانه‌ی به‌ر شیخ عه‌لی واته: کورپه‌ تۆبه‌ره‌که‌ی که‌وتوه، په‌نگه‌ ٢٠٪ به‌ر شیخ په‌زا نه‌که‌وتبیت. جیاوازی ته‌مه‌نی کورپه‌کان، دووساڵ، دووساڵه، چوار منداڵی بچووک، په‌نگه‌ هه‌رچواریان پیکه‌وه‌ و یستبیتیان ئا و بخۆنه‌وه‌و بنوون و له‌سه‌ریان بینه‌ خواره‌وه، باوک ئه‌گه‌ر بۆ تۆبه‌ره، ئه‌وپه‌ری شادی و به‌خته‌وه‌ری نواندبیت، بۆ دوا منداڵ، تاچه‌تی نه‌بووه، هه‌مان خۆشه‌یستی پێشکه‌ش بکات.

مندالی گوره گراو

له کۆمه‌لی دهره به‌گایه تیدا، مندال ئاسۆی هه‌لبژاردنی کارو پیشه، له به‌رده‌میدا نه‌بووه، پیشه، له باوکه‌وه بۆ کورپ به‌میرات ماوه‌ته‌وه، تیروانینی ئه‌وان بۆ (مندال)، هه‌مان تیروانینی ئه‌مڕۆ نییه، لای ئه‌وان مندال پیاویک، یان ژنیکی بچوکه، که سانی خانه‌دان بۆ مندالی بچووک، کورپکی حه‌وت هه‌شت سالان، جلو به‌رگی گه‌وره‌یان له به‌رکردووه.

هیمنی شاعیر (۱۹۲۱-۱۹۸۶) ئه‌زموونی خۆی له‌گه‌ڵ ئه‌زموونی کۆن، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌گێڕێته‌وه: (ریو شوینی بنه‌ماله‌که‌مان ئیجازه‌ی نه‌ده‌دا من له‌گه‌ڵ هاوته‌مه‌نه‌کانم گالته‌وگه‌پ بکه‌م، چونکه من کورپه ده‌ولته‌مه‌ند بوومو ئه‌وان کورپه هه‌ژار. من کورپ شیخولئیسلامی به‌ناوبانگ بووم، ئه‌وان کورپ لادییه‌کی بیناوو نیشان، من به‌روپشت ئه‌تله‌س بوومو ئه‌وان که‌رپه کرمانج، من کۆکو پۆشته بوومو ئه‌وان پووتو ره‌جال. ناخ... گه‌وره‌کانم تینه‌ده‌گه‌یشتن من چه‌ند په‌ریشانو که‌له‌لام، ئه‌وان نه‌یانده‌زانی به‌و کرده‌وه‌ی خۆیان چۆن هه‌ستی من بریندار ده‌که‌ن، برینیک که ده‌بیته گریمانه‌ی پووحی و تامردن ساپیژ ناچ.

ئێستاش که وه‌بیرم دیته‌وه، کزه‌م له‌جه‌رگی دئو خه‌میکی گران دامده‌گرئ، که من له‌هه‌موو خۆشی سه‌رده‌می مندالی بیبه‌ش بووم، له‌پیش چاوی من، منداله‌کانی گونده‌که‌مان، ئه‌و په‌رشو پووتانه‌ی هاوشانی من نه‌بوون! به‌ئازادی و بیباکی گالته‌وگه‌مه‌یان ده‌کرد، له‌خاکو خۆل ده‌گه‌وزین، له‌سه‌ریانان هه‌لده‌به‌زین، له‌قورپو چلپاودا غارغارینیان ده‌کرد، له‌سه‌ر ته‌پۆلکو کۆپه‌ین ملانه‌یان ده‌گرت، له‌سه‌ر سه‌هۆل خلیسکیان ده‌کرد، له‌سه‌ر لۆده کا بازبازینیان ده‌کرد، به‌گه‌یه‌کدا ده‌چوون، پیکه‌له‌ده‌په‌رژان، ئاشت ده‌بوونه‌وه، ئاوپۆچکه‌یان ده‌کرده‌وه‌و خانوچکه‌یان دروست ده‌کرد، هیلانه چۆله‌که‌یان ده‌رده‌هینا، ته‌بکه‌یان ده‌ناوه، هه‌لووکی، توپین، هه‌مزله، هه‌نگله‌شه‌له، دایه من مه‌ده به‌گورگی، هه‌لوا‌ی به‌شه‌پان، قه‌ره‌قه‌ری ده‌یان جوړه گالته‌ی دیکه‌یان ده‌کرد. به‌لام من به‌و تاوانه‌ی که نه‌جیب زاده بووم، ده‌بوو وه‌کو گه‌وره گه‌وران له‌دیوه‌خان له‌سه‌ر چۆک دابنیشمو مته‌قم له‌به‌ر نه‌یه‌ته‌ ده‌ر! بۆ به‌دبه‌ختی، له‌مالی ئیمه‌دا نیرینه‌ی له‌من بچووکتر نه‌بوو، ده‌بوو له‌به‌ر هه‌موویان یه‌ک پئ هه‌ستمو تا ئیزنم نه‌ده‌ن له‌به‌ر ده‌ستیان پاره‌ستمو دانه‌نیشم، له‌دوای هه‌مووان نان و چام بۆ دابنن، چه‌ندم پیخۆش بوو نه‌که‌وای مه‌خه‌رو تاقه‌و قوتنی و خه‌زله‌م له‌به‌ردابا، نه‌ پانتۆلی ئالمانی زه‌ردم له‌پیدا، نه‌کاله‌ی شه‌مامه‌به‌ندی ئاوریشمچنم له‌پیدا، نه‌ شه‌ده‌ی سه‌وزم له‌سه‌رباو نه‌ پشتینی په‌شمینه‌ی که‌سکم له‌پیدا باو وه‌ک منداله پووته‌لانه‌کان ئازاد بام).^(۳۱)

فه‌ره‌نگی زمانه‌وانی به‌رت‌کیه

من هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه دانم به‌دوو راستیدا ناوه:

۱. ده‌ریاره‌ی سه‌رده‌می مندالی شیخ په‌زا، نه‌خۆی هه‌یج شتیکی ئه‌وتوی بۆ جیه‌ه‌شتوین، که بۆ لیکدانه‌وه‌و به‌راوردکردن یارمه‌تیمان بدات، نه‌که‌سیکی هاوچه‌رخ‌ی شاعیر، شتیکی نووسیوووه له‌سه‌ر فه‌ره‌نگی زمان و ژینگه‌و کولتوری ئه‌وئ.

۲. من هه‌یج شاره‌زاییه‌کی ئه‌وتۆم له‌بورا‌ی ده‌روونناسیدا نییه، ژماره‌یه‌ک ((جوین)) و ((وینه)) ی ئیرونیکی، پیویسته به‌میکرۆسکۆپی ده‌روونناسیک، شیبکرینه‌وه‌و ده‌رهاویشته‌ی (لابور Labor) به‌ته‌نیشته‌یه‌کتره‌وه دانریت.

بیگومان شاعیر به‌رپیکه‌وت، وشه بۆ ناو بینای قه‌سیده‌یه‌ک هه‌لناپه‌رژینیت، ئه‌و وشه‌کان، هه‌ر زۆر وه‌ستایانه، هه‌لده‌به‌ژیریت و بۆ هه‌لچینی دیواری ته‌لاری قه‌سیده‌که ژیرانه به‌کاریان ده‌هینیت.

هه‌رکه‌س چاویکی خیرای به‌دیوانی شیخ په‌زادا گێراییت، یه‌کسه‌ر ئه‌و راستیه‌ ده‌زانیت (فه‌ره‌نگی ئه‌شعاری شیخ په‌زا)^(۳۲) هه‌ر زۆر له (فه‌ره‌نگی ئه‌شعاری شاعیره کلاسیکیه‌کان) جیاوازه، ئه‌وان ویستویانه پیپه‌وی حافزی شیرازی و جه‌لال الدینی پوومی و سه‌عدی و ئه‌نوه‌ری... هتد بکه‌ن. ته‌کنیکی شیعی کلاسیکی^(۳۳) و

(سبک)ی شاعیرانی ئەو پێبازە ئاشناو زانراوه، شیخ پەزا ئەو کاتەى نازناوی (لامع)، ماوه یەکیش (پەزا) بووه، بەوردی لەسەر پێبازی شیعری کلاسیکی پۆشیتوووهو چەند غەزەلیکی هەیه، که هەمووی ئیلتزامکردنه به بنه ماکانی شیعری کلاسیکیهوه:

رۆژێ نەبوو ئەم دلبەرە بێ رەتمه وهفاکا

پاری نەبوو ئەم کافره شەرمێ لهئوداکا

* * *

رۆجو، دلجو، دین هەرسیه دەکەم بەژلجو نیاری

کامی دلجی من گەر لەلەبجی لەعلی پەواکا

* * *

سەردانی لەرێجی عەشقی (رەپا) لازمه عاشقی

بۆ یار سەرو مالی سوپەری تیری قەچاکا^(۲۴)

ئەمە نموونەى شیعری کلاسیکی شاعیره، پاش سالانی (۱۸۵۹- ۱۸۶۰ز)، قوناغی کلاسیکی وهکو شیوهی دەرەوه، پارێزگاری کراوه، بەلام مەبەستو ناوه پۆکی ئاراسته یهکی زۆر جیاوازی هەیه.

شیخ پەزا بەکام زمان نووسیبوێتی؟

زمان ئەگەر بە ئاسۆیی سەیری بکەین، بەسەر چەندین دیالیکتو بن دیالیکتدا دابەش دەبێت، ستوونی سەیری بکەین، هەر چینو گروپیکی کۆمه لایهتی، شیوهی تایبهتی خۆیان هەیه، بۆ نموونه:

زمانی ئەلەمانی بەگشتی سێ چینه:

۱. زمانی ئەدەبوو چینهکانی سەرهوهی کۆمه ل

۲. زمانی ئاسایی کۆمه لانی خەلک

۳. زمانی خواری خواریهوهی کۆمه ل

روونکردنهوهی ئەم سێ زمانه کاریکی ئاسان نییه، بەکورتی دەتوانم ئەوه بنووسم، ئەم سێ زمانه، لەپرووی وشەسازی و فەرهنگوو دهسته واژوو پرسته سازیهوه، زۆر له یه که وه جیاوازی، بۆ نموونه: بەرامبەر بەوشه ی ئاودهستی کوردی، چینی یه که م، زاراوهی ((توالیت)) به کارده هیئت، دوهم ده لیت ((کلۆ Klo))، سیه م پیده لیت: ((شایسهاوس مالّه گو))..

بەرامبەر بەچینی خواری خواریهوهی کۆمه ل، کورته پوونکردنهوه یه ک پئویسته: له وئ چه مکی ((لومپنپرولیتاریات Lumpenproletariat)) له فەرهنگی سیاسیدا به کار دیت، ئەگەر به حەرفی تەرجومه بکریت، پەنگه ((شپه پرولیتاریا)) ریک پر پیستی بیت، له زمانی بازاری کوردیدا چەندین زاراوه ی وه کو: ((چلیتو پلیت)) و ((چه کل و په کل)) و ((چه ره و مه وه)) هه بییت، من بۆ خۆم به رامبەر ئەم گروپه کۆمه لایه تییه ناتوانم لیژده، له مه زیاتر بنووسم.

ئەوی راستی بیت، ئەو جوینو قسه ناشرینانه ی له و گوشه و جغزه ی کۆمه لاهوه بهرگویی ده که ون، له هیچ فەرهنگ ((قاموس)) یکدا بهرچاو ناکه ون.

شیخ پەزا، بەزانست و خوینده واری بیت، کورپی قوناغی کلاسیکه و هەرچی کتیبی زانیاری ئایینی و ئەدەبی بیت، خویندووه تی و له بینای قەسیده دا به کاریهیناون، ئەوهی ناسروشتیه، له چین و گروپه پەراویزخراوهکانی که ناری کۆمه لاهوه، ئەو به قەرز پووباریک وشه ی بازاری و دزیوی وه رگرتوووه و بیپه روا به کاریهیناون و هیچ گویی به قەدهغوو شەرم و له پوونه هاتنو عه یبه و نابوو ناشی و تابوو Tabu نه داوه.

مه معلومه شیخ پەزا، له به رده ستی باوکی و مامی و مه لا ئەسعه دی جه لیزاده و مه لا محمه دی ئابلاخ، فیتری زانیاری ئایینی و لاهوتی و زمانه وانی بووه، ئەی ئەو هه موو داشۆری و شه په جوینه له کام فیترگه و خویندنگه و زانکو فیتربووه؟

له ئاسمانه وه ئیلهامی بۆ نه هاتوه و له کتیب خویندن و گوینگرتن له ماموستا ئه م هونه ره فیڕ نه بووه؟! ئه دی ده بی له کام سه رچاوه وه، قه ریحی شیع ره هۆینه وه ی کرابیته وه، به چه شنیک، هیچ سواریکی مه یدان ی داشۆری، به تۆزی نالی سمی ئه سپه که یدا نه گات؟

من ئه گه ر سیگمۆند فرۆید، یان کورت ئایسله ر^(٢٥)، یان یونگ بام، پڕیگه م به خۆم ده دا، چوار قسه له سه ر بابته که بنووسم، به لام من ئه وان نیچو له م بواره دا نامه یی ئیدیعی پسیپۆری و شاره زایی بکه م، پڕیگه به خۆم ناده م، له باز نه یه کی به رته سکدا نه بیته، جلّه وی ئه سپی سه رکیشی قه له م شل بکه مه وه . له پیناوی به راورد کاریدا ئه بو نه واس (ابو نواس)^(٢٦) وه کو نمونه ده هیتمه وه، ئه و له خویندن زانکو فیڕی هونه ری (خمريات، غزلو .. هتد.) نه بووه، ئه زمونی تالی ژیان، تیکشکانی دهروونی، سووکایه تی پیکردن، ئه ویان بۆ (جیهانیکی جیاوان) پالناو تییان گه یاند، ئه و به هۆی جیاوازی نیوان عه ره بو فارس، ده سه لاتدارو بیده سه لات، تووشی ئه و هه موو کاره ساتو لیقه ومانه بووه .

شیعه ره کانی شیخ په زا، وه کو شیعه ره کانی (ئه بو نه واس)، به ده نگ ی به رزه اوار ده که ن، له کو یوه هه لقوولا ونو به ره مه می کام ئه زمونی ژیانن؟ شوینه واری خه فه کردن و دامرکانده وه ی ئاوه ژوو یان ئاره زوی پیوه دیاره، یه کیکی بیه ویت، فه ره نگ ی شیعه ری شیخ په زا، به وردی شه ن و که و بکاتو ئه نجامگیری بکات، ده توانیت ((شوینپی وشه کان هه لگرت))، تا نیچیری راستی له بن ئه شکه وته کانی په وانپیژی ده دۆزیته وه . شیعه ر، وه کو ئامرازیکی ده رپه رین و دارپشتن، به شیکی به ره مه می جیهانی هۆش و ناگایی و عه قل و بیرکردنه وه یه، به شه که ی تری په نگدانه وه ی ناراسته و خۆی بنه هۆشه Unterbewusstsein. زۆر جار مندال بیه به سه ت به ردیک ده هاویت، به پیچه وانیه ی ویستو ئاره زوی خۆی، هه لده گه پیته وه و به رده م و چاوی خۆی ده که ویت و ده پرووشینیت . شیعه ره کانی شیخ په زا، له م پرسیایه به ده رنین، ئه و ویستویه تی ئازار به به رامبه ره که ی بگه یه نیت و بیکاته گالته و گه مه ی خوینه ران، به لام ئه م کارو کاردانه وه یه، زیانی به خویشی گه یاندوه و خوینه ر، هه ر له خۆوه هه زارو یه ک پرسیاری له سه ر که سایه تی شاعیر لادروست ده بیته !!

مه رگی باوکه ته قینه وه ی به نداوی داشۆری

زۆریه ی زۆری سه رچاوه کان له سه ر ئه وه کۆکن، که خالاس سالی (١٢٧٥ک) به رامبه ر (١٨٥٨-١٨٥٩ن) کۆچی دوا یی کردوه . واته: شاعیر ته مه نی (٢٠) یان (٢١) سال بووه، گوايه شاعیر تا ئه و کاته، ته نیا شیعه ری غه زه لو خۆشه ویستی و ئیلهاتی نووسیوه! ^(٢٧) به هیچ شیوه یه ک نه یویستوه، له به ر دل ی باوکی، په ی شیعه ری داشۆری بشکینیت و باشوورو باکوور، به شمشیری هاری زمانی، داپلۆسینیت، گوايه ئه م (په پوله یه)، پاش مه رگی باوکی تووشی راپله کاندن (شوک Shock) بووه و ئیدی سه رجه می کونسپیتی (Concept) ژیان ی سه ر له به ریه ک هه لوه شاوه ته وه .

ئه و خه لکه، هه مووی باوکه دایکیان کۆچی دوا یی کردوه، که س له شیعه ری غه زه له وه بۆ جیهانی داشۆری باینه داوه ته وه و که س په لاماری که سی نه داوه؟

ئه و دوو سالی پیش مه رگی باوکی، واته: (١٢٧٣ک) سه فه ری ئه سه موه لی کردوه و له وئ دوو سال ماوه ته وه، که واته: به ته مه نی (١٨) سالی که لکه له ی سه فه ری پایته خت که وتۆته سه ری، که پتر له ٢٥٠٠ کم له که رککه وه دووره و به کاروان و به پینان پویشن هه ر زۆر زه حمه ت و ناخۆشه، خیزان به جیهیشن له و ته مه نه دا، به لگه ی پانتایی ئازادییه، که شاعیر بۆ خۆی به په وای زانیوه، ئه و کاته ته نیا بۆ مه به سته ی خویندن و کارو که سابه ت نه بوویته، ئه مجۆره سه فه ره شتیکی ئاسایی نه بووه، مه به سته ی ئه و له م سه فه ره دا، سیاحه ت و گه شتوگوزار بووه (خواستم که برۆم بۆ سه فه ری پۆم به سیاحه ت) واته: نه مه به سته ی خویندن و کارو که سابه ت بووه و نه نه خۆشی و کاری په سمی... هتد. ئیمه سه به ره ت به یه که م سه فه رو سه فه ره ئه فسووناوییه کانی تری شیخ، شتیکی ئه وتۆ نازانین، تا تاریکی ده وره ی پووداوه کانی پی پوونبکه یه وه! ئه و، ده گه رپته وه بۆ که رککه، نه مانی باوکه، سیبه ریکی گه وره به سه ر مال و خیزاندا ده کیشیت، باوکه،

ئەگەر تەنیا لايەنى مەعنەویش بىت، پووخانى قەلاو سەرھەلدانى بۆشايى بوو لەژيانى پىر جەنجالى شاعىر، شىخ عەلى بەگەرمى ئامىزى بۆ ناکاتەوہ . ئەو، ناپىتە ئەلتەرناتىقى باوک، خىزىنى خۆى پىكەوہ ناوہ و پەنگە ناوہندى سەرنج و بايەخپىدانى شىخ محەمد عەلى كورى بىت . ئەو، لەكاتى مەرگى باوكىدا، تەمەنى نىكەى (۲۷) سال بوو، شىخ عەلى لەو تەمەندا نەيتوانىوہ بۆ براى شاعىرى دەمەراشى، چاوكراوہى دنيا دىدە، بىتە دەمراستو باوكو (پەتارىخ Patrisrch). برا بچووك داواى ((مال)) و ((ژىوار))^(۲۸) ((دىوہخان)) ى كردوہ . پەنگە لەدلى خۆيدا حەزى كردبىت، جىگەى باوك بگرىتەوہ و كاكى بەشايانى ئىرشادو پىشسىپىتى نەزانىبىت .

كارەساتەكەى شىخ پەزا دەبىتە سى كارەسات: مردنى باوكى، تىكچوونى مال و هىلانە، دژايەتییەكى بەرفراوان لەلايەن خزانەوہ، هىچ هىلانەيەك لەكەركوك نەيتوانىوہ، ئەم تۆپە ئاگراوىيە بگرىتە خۆى:

ئەو رۆژە كە تۆرام لەكەركوك سەفەرم كرد
مانەندى عەقارب لەئەقارب مەزەرم كرد
كەردوون سوپوكى كردم و هىنامىيە كۆى
مىوانى لەكن مامە غەفوورى لەبەرم كرد^(۲۹)

ئەمە بەلگەيە لەسەرئەوہى شىخى مەزن، ھەر لەگەنجىتییەوہ، دلى خەلكىكى زۆرى لەخۆى پەنجاندوہو (ئەقارب) ھەموويان (زۆرە)يان لايەنگىرى برا گەورەيان كردوہ . ھەرچەند دەبا، ھاوكىشەكە پىچەوانە بىت و چەند كەسىك وەكو ناوئىكەر، لەبنەوہ دلىان بەو (تلف)ە بسووتايەو نەيانھىشتايە ئاوارەو دەربەدەر بىت . ئەو، پاش كارەساتى چوارەم و پىنجەم، يان پاش زنجىرە تىكشكان و نسكۆو شەپى دۆراو، لەقەسىدەيەكدا بىرى دەكەوتىوہ، كە شىخ عەلى شەپى لەگەلدا كردوہو قەسەى ناشىرینو نارەوای پىگوتوہ، شىعەرەكە ئەوہ دەردەخات، دەستپىشخەرى بۆ شەپ، برا بچووك بووبىت، نەك برا گەورە، شىوہى جوینەكەش ئەوہ پىشان دەدات، شاعىر لەپرووى كۆمەلايەتییەوہ (فونگسىۆن Funktion) ى لاوازو لاوہكى بوو، ئەگىنا كاكى نەيدەگوت ((ئەو خۆپىيە بىكارە)):

ھەرچەندە وتم، وەقتى كە دىم نەئوہتى قەلبى
يارەب كە لەگەل (شىخ عەلى) بۆچى شەرم كرد
ھەر دەپمەوہ لای كەرچى بلى: ھاتەوہ دىسان
ئەو ئۆپىيە بىكارە كە من لىرە (دەرم كرد)^(۳۰)

ئەم توووپەبوونو جویندانەى شىخ عەلى، بەلگەى ئەوہى، كەسايەتى ئەو، ئەو كاتە، ئەوئەندە بەھىز نەبوو، دەورى ((پەتارىخ)) بۆ برا بچووك بىنىت، ھەر يەكسەر پەلامارى كوتەكى دەركردنى داوہ و رىگەى نەداوہ لەو ناوہ بىنىتەوہ، ئەگەر كەسايەتییەكى بەھىزى وەكو خالىس ببوايە، دەيتوانى دلى برا گچكە رابگرىتو نەھىلەت دەمى لى بگرىتەوہ .

سەرھەتای داشۆرى

ئایا ((كاكە پەپوولە)) بەمەرگى باوكى زمانى داشۆرى كراوہتەوہ، يان لەسىبەرى باوكيا نەيوپراوہ، بەپاشكاوانە، پوو ھەلما لراوانەو بەتاشكرا تاجى شای داشۆرى لەسەرنىت؟

پىشتر شاھەكى بىتاج بوو و مەرگى باوك، پەردەى شەرم و حەياو سلكردنەوہ و پرىنگانەوہى دپاندوہ؟ ھەر كەس ھەجوہكەى شىخ غەفوورى مامى بخوینىتەوہ، دەزانىت بەشەش مانگو سالىك ((گۆپانكارى بنچىنەى)) پوونادات، ئەگەر ئەو كەسە بنەمايەكى پووحى نەبىتو بەھرەكەى زۆر باش مشتومال نەكردبىت! ئەم ھەجوہ، ماوہىەكى زۆر كورت، پاش مەرگى باوكى دايرىشتوہ:

شەش مانگە بەم ئەفسانە، گلى دامەوہ لای ئۆى
نەمزانى مەم بشكخ تيا پۆو، زەرەرم كرد

(په پوهه) یه ک، ته نیا شه ش مانگ، یان سالیک پاش کوچی دوايي باوکی، به م شیوه یه بیته ده ست،
ئمه به ره می باوک مردنو دهر به دهر بون نییه، شیوه ی جوینه کان، به لگه ی دهر چوون له فیرگه یه کو
هه لگرتنی بره نامه ی دکتورا، یان پله ی پرؤفیسوری له زانستی شه په جوینو داشوری.

نامو بوهونی کولتووری دلساردی له گه ل شیخ علی

مه به ست له نامو بون، به نه له مانی (Entfremdung) په یوه ندی نزیکو قول، به ره و ترانان و نه مان
بچیت، خو به غه ریبو نامو دانان، به رامبه ر ژینگه یه ک، یان که سیک، بیته به رچاو. شیخ رها، به رامبه ر شیخ
علی برای، سه ره پای سارد بوهونه وه ی په یوه ندی، به دزییه وه له یه کتر خویندن، گه پاره ته وه که رکوک، دوو
گوندی له باوکیه وه بو به جیماوه ((قرخ)) و "تاله بان" دوور به دوور، سه ره رشتی زه وی زاری خو ی ده کات.

شیخ رها ئه م قه سیده یه له سه ر په یوه ندی خو ی کاکي ده نو سیټ:

یگانه هه موو صابی جا هو به به روتن
بیاره برای (شیخ علی) موفلیس و رووتن
ئهی (شیخ علی) چاکه و ثوقت به برابج
باوه رمه که به م نه لقه که وه ک توله له دوتن
قه و مچ که له عه دی پده رت نه لقه به گوش بوون
ته تقیق یی بزانه به ندا بومله عه دوتن^(۳۱)

گومان له وه دانیه، کاتیک شیخ علی، له م شیوه دا چاوی به ده سته واژه ی (و ثوقت به برابج) که وتوه،
یه کسه ر به یتیکی تری قه سیده یه کی تری شیخ رها ی بیر که وتوته وه (وه ک سه گی برسی به حه سره ت سه یری
دوگی مه رپکا)، یه کیک خو ی وه کو (سه گی برسی) بیته به رچاو، ده بی شیخ علی چو ن (و ثوق) ی پیبکات؟
به دووری نازانم (شیخ علی) گورانیه کی له بابته گورانیه که ی حه سن زیره کی بیرنه که وتیته وه:

له بهر ئه و کچه ره شتاله
قه دی ده لیج شمشاله
ئه گه ر "گوله" لیج پرسیت: "که یه؟"
راه ژیته و بلج: منداله

به حساب "گوله" پیاویکی زرته زه لام، به باوه شی سمیله وه، له ناو بیشکه دا ده بینیت و هر کچه ره شتاله که
گوتی: "منداله!" ئیدی ئه و هر یه کسه ر بره ی پیده کات و داستانه که تیده په ریت، مه سه له ی بره یه که بون،
به یه کجاری بو ناوه راستی خه رند ده خلیسکیت، من خو م به دووری نازانم، گرژی کیشی نیوان شیخ علی و
شیخ رها کونتر بیته و برابچووک، پیش مردنی باوکی، ده یان کیشی بو باوکو براگه وره نابیته وه. بویه
رؤیشتن بو "سیاحت" له ته مانی (۱۸) سالیدا، تویک وه ستاوه! دیاره باوکو برا، ئه وه نده وه رس بوون و
ئه وه نده توشی سه ر ئیشه و گچهل و دهرده سه ری به ده ست برابچووک وه هاتون، ئیتر هر خواخوایان بووه،
رؤژئ زووتر، ملی بشکینیت و له به رچاویان نه مینیت و به (سیاحت.. سیاحت) نه گه ریته وه و ناوی له ناواندا
نه مینیت.

نامو بوهونی کولتووری، پاش چاره که سه ده یه ک

من ه ره به خه ملاندن، پیموایه شیخ جاریکی تر، به چرتو به خه ستر، سه ره له نو ی کیشی کون، له گه ل
شیخ محمه د علی برزای ده ته قینیته وه، ئه مجاره یان له قورمیکي جیاوازا، سه بارت به سالی نووسین، یان
گوتنی قه سیده که، به ته قدیر (۲۵) سالم داناوه، چونکه شیخ محمه د علی که ره، که که رو نیوه زمان بووه،
سالی (۱۲۷۲ ک) به رامبه ر (۱۸۵۷ ز) له دایک بووه، ئه و کاته ی شیخ رها هه جوی کردوه، به هیچ شیوه یه ک
رپی تیناچیت، ته مانی له (۲۰-۲۵) سال که متر بوویت. د. مکرم تاله بانی، که ده بیته کوره زای ئه م شیخ

محমে د علبیه، جهخت له سهر ئه وه دهکات، که خاوه ن دیوه خان بووه. زهحمه ته خه لک له مه جلیسی پیاوئیکا دانیشیتو گوئ بۆ قسه ی بگیرییتو ته منی له (۲۵) سال که متر بیټ.

رووم کرده به زمی ناسی برارزا ئه زیزه که م
ئهم شهو، به صه د ته واروع و ئی فلاص و سه رکزی
رووانیم له درزی قاپیه وه ئوئی و تابیعان
دانیشتون دوو ریزه له ده وری ئله ی که زی
ده توت ته می کرابو به مه نصوصی قاپیه وان
ئوئی کرد به نیره تورک وتی ”کیم یلیر سزی؟“
پی م وت منم که سه که م مامه شیخ ره زام
”نامزمیسن، ئومه بیس ئه فه ندی، مه گهر یزی؟“
ئهم سه ردی بابه بۆ منه ئیزهاری که تا برۆم
یان مه ره مه ت که ییزه له سه رما گونم ته زی
ئهمجا به کوردی هاته ته که لالم وتی به لئج
ئهو شیخه ییله بازو قومار بازو که دزی
وه تئج که له م موغامه له زانیم غه ره ز چیه
ده رمال که رامه پاشه وه ئه م ما به عاجزی^(۳۷)

لیکدانه وه و شیکردنه وه ی کۆده کان

مه علوممه شیخ علی ئه وه نده ی ویستوویه تی منداله کانی خوئی پییگه ینیت و به ره و پی شه وه یان له ناو کۆمه لدا به ریت و ده سه لاتی ئایینی و دونیا یان پته و تریکات، یه که له سه دی ئه وه ش بایه خی به برابچوک نه داوه، برابچوک هه ره له بنه مای که سایه تی و ده روونییه وه، پیویستی به ئاو پر دانه وه له ئامیزگرتنی باوک بووه، که ئه م لایه نه ی پر نه کردۆته وه.

شیخ علی هه ره ئه و بیبه ش ناکات و له ناوه ندی ئایینی (ته کیه) په راویزی ناخات، به لکو به چاوی خوئی ده بینیت کاک، کورپه که رو نیوه زمانه که ی، که به که لکی ئیرشادو گوتار خویندنه وه نایه ت، هه رچه نده نیوته منی شیخ ره زای هه یه، ده کریته خاوه ن دیوه خان و به ئاره زووی خوئی په خشان و ته خشان ده کات.

ئه مه دیوی راستی په یوه ندی نئوان برا گه وره و برا بچوک / مامو برارزیه . شاعیر، که پیاویکی پر هه ستو دل بریندارو بیمال و بیلانه و بیسه رمایه و بیپله و پایه یه، ده زانیت، برا گه وره، ئه می له پیگه ی کۆمه لایه تی و مادی پروتاندۆته وه و هه کو پیشۆله یه کی ئاوه پرووتکراوی لی کردوه.

شاعیر، ته نیا هه ست به غه درو ماف پی شیکردن ناکات، به لکو له پرووی ده روونییه وه، شوره و دیوارو ته لهن، له نئوان هه ردو به ره که دا به رز ده بیته وه.

مامه شیخ، فه ره نگو کولتوروو زمانی کوردی ده کاته چه تر بۆ خوئی، زمانی کوردی، شه قلی سه ره کی کولتوری خه لکی ره شو پروت و گوندی بووه، به رامبه ر گوندو لادئ، کولتوری شاری و ده وله ت و ده زگای دادگا و جه ندرمه وه ستاوه، ئه و سه ره ده مه له که رکوک، خه لکی ده وله مه ند، ده ست پویشتوو، چینی سه ره وه ی کۆمه ل، گه وره فه رمانبه ره بیروکراسیه کان و منه وهران به تورکی عوسمانی ده دوان، ئه مانه هه ره بی زیشیان نه ده هات به کوردی بدوین، ئه گه ره په چه له ک کوردیش بووین.

شیخ ره ز، به هۆی نامۆ بوون و لی کترزانی پوحی، له نئوان خوئی و براو برارزا، ئه گه ره ئه وان له راستیدا خوئیان به ئه وه پهری کوردیش دانابیت و به لای تورکدا قه ت دایان نه شکان دبیت و له سه ر ناسنامه ی کوردی خوئیان سوور بووین، به لام له جیهانی فه نتازیا دا، شاعیری (دلشکاو) و (ماف زه وتکراو) ناسنامه ی کوردی بوون له برارزا ئازیزه که ی ده سینیته وه و ده ی کاته تورک. مه رج نییه ئه و به تورکی قسه ی کردبیت، یان قسه ی نه کردبیت، کابرا

که پ بێت و له ته زمانیکه هه بێت و نه توانیت به کاری ئیرشاد هه لێسیت، تورکی له کوئی فیروبو؟ بێگومان ئه و تورکییهی شیخ رهزا زانیویهتی، کهم که له شاعیری تورک زانیویهتی! ئیدی شیخ رهزا، له و بابتهانه بووه، به گوێرهی میزاج و ههوای ئه و پۆزهی، رهشی کردۆته سپی و سپی کردۆته رهش، به جوړیکیش (رووداو) ی دروست کردوه، پاستی له تاریکی ناپاستیدا بێسهرو شوین کردوه.

دهتووت ته مچ کرابوو بهمه نصوصی قاپیه وارن

ئۆی کرد به نێره تورک وتی "کیم بلیری سزی؟"

من به خویندنه وهی ئه م به یته، چیرۆکی "دادگایکردن" ی فرانس کافکام بێرده که ویتته وه، له درزی ده رگاوه، شاعیر دهیه ویت چاویک به جیهانی که یفو توش و خوشی "برازا نازیزه" کهیدا بگێریت، ئه و قاپیه وانی ههیه و ناوی "خومهیس ئه فه ندیه" و خۆی له شاعیر ده کاته "نێره تورک" و هه ر له درزی ده رگاوه، به رسیف ره وانهی ده رگا لێده ر ده کاته وه، برازا قاپیه وانی ده نیریت و خۆی ئاره زووی خۆ بزواندنی نییه، واته: شاعیر به "ته وازع" و "نیکخالص" و "سه رکزی" پووی کردۆته به زمی "خاص" ی تایبه تی برازا نازیزه که ی و چاوه پێی کردوه! شاعیر نه به لوت به رزی و نه نادلسۆزی و له خۆباییبوونه وه، پووده کاته ئه و، نه داوایه کی په سه ندنه کراو پێشکهش ده کات، ئه و نه دهیه ویت ئاشنیک بگێریت و نه هه لایه ک بنیته وه، نه کابرایه کی دووری بیانیه! شاعیر خۆی بۆ نزمترین په لکانی په یوه ندی نیوان دوو پۆلی نایه کسان داگرتووه. ده رگا، به داخراوی ده مینیتته وه، له بری ئه وه ی به کوردی پرسایاری ئاراسته بکریت، به تورکی ده دریتته بهر پرسایاری نابه رپێژانه:

"کیم بلیری سزی؟" واته: کئ ده تناسیتته وه؟ با خوینه رانی نازیز، ئه م چرکه یه له شانۆگه ریه شیعریه کورته که، به پێننه به رچاوی خۆیان، پیاویک مام، که ته مه نی نزیکه ی (٤٤) ساله، ریشی به رداوه ته وه و جو به ی له به ره و میزه ری سپی له سه ره و هه یچ دیمه نیکی ناسایی نییه، به "ته وازع" و "نیکخالص" و "سه رکزی" پووده کاته به زمی خاسی برازا نازیزه که ی، که چی ئه و ده رگای لێناکاته وه، پێشوازی لێناکات! ئه م به کوردی ده ویت، ئه و هه ر به تورکی وه لآمی ده داته وه.

نامۆبوونیکی کولتووری بگاته پاده یه ک، مام و برازا یه کتر نه ناسنه وه، ئه و کورده ی خۆی کردۆته نێره تورک (خومهیس ئه فه ندی)، داوای زانیاری بێسهرو به رو سووکو بیتام ده کات، ئه و لێشاویک پوونکرده وه به کوردی ده به خشیت، ئینجا که ده بینیت زمانی کوردی ناتوانیت لیکتیگه یشتن بگه ینیت، به تورکی "به رتیل" یکی ده دات، ئه وهش سوودیکی ئه وتوی نابیت.

ده رگاوان و ده سه ته ودایره ی تایبه تی برازا نازیزه که ی، که ئه و مه به سته ی لێره ئه و په پری دزیو نا نازیزه، له گه رمه ی شادی و که یفو خۆشین و نایانه وئ شاعیری (بئ کولفه تو په ندو، سه یاح و سالووک) به شداری ئه و مه جلیسه بکات، هه رچی له ده رگا ده دات و پوونکرده وه به داوای پوونکرده وه دا له درزی ده رگاوه هه لده پزینیت، که س ده رگای لێناکاته وه و به عاجزی پاشه و پاش ده گه پیتته وه.

هه لۆیست به رامبه ر ده وه له تی عوسمانی

هه لۆیستی شیخ رهزای تاله بانی به رامبه ر ده سه لآتی عوسمانی، بریتیه له په لکه زپینه یه ک له هه لۆیستی جوړاو جوړو ناکۆکو پێچه وانه ی یه کتر: هاوسه نگی و نه گوړی، پاست و پوون و جیگیر به رچا و ناکه ویت، حاجی قادری کوئی، یه کیک له باوکانی بیری ناسیونالیستی کوردی، ئه مسه رو ئه وسه ری دیوانه که ی شه ن و که و بکه یته، یه ک دوودلی، یه ک ستایش بۆ ده سه لآتی عوسمانی به دی ناکریت، لای ئه و ده سه لآتی عوسمانی داگیرکه ره و گه لی کورد، داگیرکراوه و ده بی خۆی بۆ شوپرش و پا په پینی نه ته وه یی ئاماده بکات...

ئه وه ی له دیوانه بلاوکراوه که ی شیخ رهزا به رچا و ده که وئ، فراوانترین پانتایی بۆ پیا هه لدان و ستایش و مه دحی سولتان و گه وره وه زیرو والی و کار به ده ستان داناوه. هه رکه سیک دلنه وایی نه کرد بیت و دیاری جوانی بۆ په وانه نه کرد بیت و کارو داواکانی به پیکو پیکو جیه جی نه کرد بیت، ئه وه بهر شالووی هیرش و په لامارو رکو جوینباران که وتووه.

ئاشكرايه ئەوانەى لەھونەرى ستایش و پیاھەلدا، كارامە و ھونەرمەندن، ھەر پێك لەبەرگروو دەچن، كالا بەقەد بالا دەبێن! لەھونەرى پیاھەلدا و ستایشدا، پاستگۆبى و دلسۆزى و سۆزو راستى، كەمتر لەسەر شەپۆلەكانى دەريای شيعر دەبريسكىنەو، ھونەرى ستایش، ئامرازى پەخنە و گۆرپانى كۆمەلایەتى و سیاسى نىيە، بەلكو ئامرازى و دەستھێنانى دەستكەوت و قازانچ و دەم شیرینکردنە، ھەلسەنگاندن و بەراووردكارى دۆزینەو، پەيوەندى لەگەڵ ھونەرى وەستان، بەبچووكى و سەركزى، لەبەردەم عەرشى مەزنى سولتانا ناگونجیت، بەمەبەستى خەم پەواندەو و دلخۆشکردن و ھەستکردن بەشانازى و خۆ بەزلزانين. سروشتى خاوەن دەسلالات وایە، بەتایبەتى ئەوانەى خۆيان لەئاوینەى مێژوودا زۆر بەمەزن و گزنگ دیتە بەرچا، ئەوئەندەى ھۆنەروەى درۆ، پیاھەلداى ناراست و بێناغە شادو بەختەوھريان دەكات، يەك لەسەدى ئەو بىستى قسەى راست و پەواو دادپەروەرانە، دلایان خۆش ناکات! شاعیرێكى عەرەب، ھەر زۆر جوان پێكاوئەتى:

وقالوا فى الھباو علیك إثم
ولیس إلاثم إلا فى المدیح
لأنى إن مدحت مدحت زورا
وأھجو عین أھجو بالصیح^(۱۳۳)

شاعیرێكى كورد، سۆزو نیشتمانپەرەرى و دلسۆزى پالى نانیٹ بۆئەوێ لەدەرگای ستایشى سولتانی عوسمانى بدات، بۆیە مەدحەكە لەناخى دلەو ھەلناقولیت و پەنگە نەتوانی بەجوانى ھەست و نەستى سولتان بیزوینیت، شاعیرى كورد يەك مۆتیف ھانیداو، پێگەى دوور بگریتەبەر و ”دیارى” نایابى خۆى بەگوێى سولتان بگەینیت، پاشان بىنینى سولتان ھەروا ئاسان نەبوو، شاعیرێكى گەرمیانی، بەبى ناسین و (واستە) خۆى بگەینیتە سەرى سەرەوێ دەسلالات.

ئەو ئیستا لەم سەردەمەدا دەبینین، سوپای لەبن نەھاتووی شاعیرانى پیاھەلدا و ستایش، دەمیان بەھیچ تریبەك ناگات و ھەر لەدوورەو، ئەسپى دیارى وشە پەوانەى ئەملاو ئەولا دەكەنو ھیچیان پیناگات! شاعیر، داوايەكى سادەى ھەبوو: مووچەيەكى مانگانەى بۆ ببەستن، یان لەزەووى زارى سولتان پارچەيەك مولكى لەسەر تاپۆ بكەن، ... ھتد. داوايەكى ئەوتۆ بەبى پارچەيەك ستایشنامە، پەنگە لەھیچ شوینیک، لەكون و قوربى جالجالۆكەي دەسلالاتى بیروكراسى عوسمانیدا، پێگەى تێپەربوونى نەدریت! شیخ پەزا، بەچەند قەسیدەيەكى توركى عوسمانى، ستایشى سولتان عەبدولعەزیز (عبدالعزيز ۱۸۳۰ - ۱۸۷۶) و ھەرەھا پیاھەلداى ئەوتۆ بۆ سولتان عەبدولحەمیدى دووھم (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹) نووسیو، مەگەر ھەرخۆى توانیبیتى گۆل و گۆلزارى فەنتازى ئەوتۆ بەسەر دەربارى سولتانیکدا ببارینیت، ئەم مانگی ھەنگوینە، لەنیوان سولتان و شاعیرى كەركوك، پاش ماوہیەكى ناديار كۆتایى پیدیت، كەمن ھەرچەند گەرام نەمزانی ھۆكەى چیبە؟ ئایا ستایش و پیاھەلدا و داواكارى، كە پەوانەى (باب العالی) كردوو، كاریگەرى نەبوو و ھەرھىچى لى سەوز نەبوو، یان شاعیر ھەستى كردوو، ئەستیرەى چارەنووسى ئەم خەلیفەيە بەرو و ئاوابوون دەكشیت؟

كاشى يك روزم بما بين ھمايون ڤا دەھند
تا (عميدفان) ڤاڤگويم: اى (عميرالمؤمنين)
بعثت تو ڤرفلاف بعثت ڤيغمبر اوست
(أنت ما أرسلت إلا زحمة للعالمين)

بەكوردى:

فۆزگە رۆژى رېيان ئەدام ئەپوومە دەرگای شاهانە
تا بە (عميد فان) بلېم ئەم (كەرى موسولمانان)
ناردنى تۆ بەپێپەوانەى ناردنى پیتەمبەرانە
تۆ تەنیا ھەر بۆ ئازردانى موسولمانان ئیدراوئیت^(۳۴)

به شیخی زۆر له شیعرهکانی شیخ رەزا، وهکو زۆریه شیعی کلاسیکی کوردی، پۆژو سالیان دیارنیه و کهم جاریش بۆنه شوینی دانانی ئهو شیعره دهزانریت، ئهم شیعرهی سه ره وهش یه کیکه له و شیعرا نه، که کۆتایی دهسه لاتی پاش شوپشی مه شروته، یان هه شتاو نه وه دهکانی سه دهی (۱۹) نووسراوه؟ نه زانینی سالو پۆژو بۆنه شوین، کیشه یه کی گه وره بۆ توێژه رو کۆلیارو نووسه ران ده هینیتته پیتشه وه، لایه نیکی تری کیشه که ئه وه یه، ئیمه ناتوانین سه د له سه د، له راستی و دروستی دیوانه شیعییه کان دلنیا بین، ئایا (ناسخ) هکان به ئه مانه ته وه و پاش دلنیا بوون شیعه رکانیان بلاو کردۆته وه، یان سیبه ری گومان ده توانیت چه ندین قه سیده ی ناو دیوانه که به شاریتته وه؟

ئه گه ر به لای که مه وه، ئهو شیعرا نه ی دژی موفتی زه هاوی^(۳۵) (۱۲۰۸-۱۳۰۸ ک) به رامبه ر (۱۷۹۳-۱۸۹۰ ن) و جه میل صدقی زه هاوی^(۳۶) (۱۸۶۳-۱۹۳۶ ن) راست بنو هیچ گه ردی پرسیارو خۆله میشی گومانیا ن پیوه نه بیته، ئه وه ده بی خه یالمان بۆئه وه بچی، ته قینه وه ی ناکوکیه که له سه رده می موفتی زه هاوییه وه ده ستی پیکردوه! هه رچه نده ده رباره ی بیروبوچوونی سیاسی موحه مه د فه یزی زه هاوی، تانیستا زۆر که م کارکراوه ئیمه میژووی ژیا نیشی به ته واوی نازانین، بۆنمو نه: شیخ محمه دی خالو شیخ محمه د عه لی قه ره داخی هه ری که کتیپکیان له سه ر ئه م که سایه تیبه گه وره یه نووسیوه، به لام سه باره ت به بی ری سیاسی، شتیکی ئه وتو به رچاو نا که ویت. یه کی که له شیعه تورکی عوسمانیه کان شیخ رەزا، به ناشکراو بیپه روا، داکوکی له به ره ی سه لته نه تخوازه دژه ریفۆرمو چاکسازی کردوه، به توندی هیرش ده کاته سه ر قانوونی بنچینه یی (قانوونی ئه ساسی):

ببپاره عدالت که ییقلمشدی بناسی
بردن ایینه سییدی بو قانون اساسی
قانون الهی وار ایکن یعنی شریعت
قانون هژباندر چه سیاسی چه اساسی

به کوردی:

عه داله تی ببپاره که بینا که ی رووخابوو
به یه کجاری گووی تیکرد قانوونی ئه ساسی
قانوونی ئه دایه هه بیته، یانی شه ریعه ت
قانوون وریته یه، سیاسی بیته یا ئه ساسی^(۳۷)

ئه وه ساله ی سولتان عه بدوله زیز (۱۸۷۶ ن) ده کوژریت، تاوانه که ی ده ئه ستوی ریفۆرمسته کان ده خریت و به تایبه تی تیشک ده خریته سه ر مه دحه ت پاشا، له وه ده چیت موفتی زه هاوی یه کی که له لایه نگرانی والی به غدا بوو بیته، شیخ رەزا ئه مه به هه ل ده زانیته به تورکی عوسمانی هی رشی ده کاته سه ر:

کرچه علمندن گولایه مفتی بغداد ایش
زوجه سی کر فانه کردن پقمه بر گوار ایش
قاتل عبدالعزیزخان، مدحت ایله متفق
فکرینه خدمت ایوب فائزله امداد ایمس

به کوردی:

هه رچه نده له به ر دانا یه مفتی به غدا بوو
ژنه که ی له کار فانه ده رچوو، گه وار دیک بوو
له گه ل (مه دحه ت) بکوژی عه بدوله زیزخان، هاو بیرو بوو
فزمه تی بی ری ئه وی ده کردو یارمه تی فائینانی ئه د^(۳۸)

ئه گه ر ئه م شیعره راست بیته و ده سترکد (انتحال)^(۳۹) نه بیته، له لایه ن یه کیکی وه کو (محمود شکری الألوسی) یه وه، ده بی شیخ رەزا ئه م کاته له به ره ی سه لته نه تخوازه دژه چاکسازییه کان بوو بیته، بیрман

نه چیتته وه کهسانی وه کو (الألوسی و محمد بهجت الأثری) به توندی دژی زه هاوییه کان بوون و ئه وانیش، به رامبه ر هیرشو په لاماری ئه مان، بیده نگ نه بوون .

به گویره ی هه ندئ به لگه و کودی ناو شیعره کان، ده توانین بگهینه ده راویشته یه ک که شیخ رهزای پیر، به پیچه وانه ی شیخ رهزای گه نجه وه، له هه لپه هه لپی گه شه پیدانی که رتی پیشه سازی ستایش سازی و سه لته نه تخوازی ساردبۆته وه و له هه رکوتیش بۆی هه لکه وتییت، به پیلار به ردبارانی سمبۆله دزیوه کانی (پیاوه که نه فته که) ی کردووه و به هیچ شیوه یه ک دهستی لئ نه پاراستون!

یه که م: میجرسۆن له گه شته نه ئینییه ئه فسووناوییه که ی بۆ خوارووی کوردستان له (ک ۲ ۱۹۰۹) له شاری که رکوک چاوی به شیخ رهزا ده که ویت، له رۆژی (۲۱ ک ۱۹۱۰) شاعیر کۆچی دواپی کردووه، واته: نزیکه ی سالیگ پیش مردنی، هه ر زۆر به رامبه ر به تورکو زمانی تورکی توند بووه .

دووه م: سالی ۱۹۰۵ له کۆشکی یه لدز، ئه رمه نییه کان هه ولکی سهرنه که وتوویان داوه بۆ تیرۆرکردنی سولتان عه بدولحه میدی دووه م، به ته قانده وه ی (دینامیت)، بۆمبه که پیش گه یشتنی ئه و ده ته قیته وه و نایکوژیته، شیخ رهزا له م بۆنه یه دا ده لیت:

نه دییم حکم ندادر (هو یعی و یمیت)

یوقسه مقصودیمیزی خاص ایدری دینامیت

واته: بلیم چی؟ ئه مه فه رمانی خودایه (هه رخوی ده ترینیته و ده تمرینیته) وه گه ر نا (دینامیت) مه به سه که مانی ده هینایه دی.

هه رکه ئه و دیره ی وت، ئه مین فه یزی بۆ گالته ده لئ:

(ئه گه ر پاشا ئه مه ی گوئ لئ بیته بۆ شوینی گه لیک دوور، دوورت ده خاته وه). شیخ یه کسه ر دیره که ی

ده خاته ئه م قالبه وه:

جمله نک حافظی تقدر (هو یعی و یمیت)

پادشه طاع ندادر اونه نه ایلر دینامیت

واته: پارێزگاری هه مووان هه ر خودایه، (خوی ده ترینیته و هه ر خوی ده تمرینیته) پادشا واته: (سولتان)

سببه ری خوایه، دینامیت چی له و ده کات^(۴).

شیخ رهزا و میجرسۆن

میجرسۆن سالی ۱۹۰۹ سه ردانیک کی که رکوکو سلیمانی و هه له بجه و چه ند شوینیکی تری کوردستانی باشوور ده کات، ئه و سالی ۱۹۱۲ گه شتنامه نه ئینی و ئه فسووناوییه که ی خوی له له نده ن بلاوده کاته وه، له دوو بره گه دا، که ئامازه بۆ چاوپیکه وتنو په یوه ندی خوی له گه ل شیخ رهزای تاله بانیدا ده کات، هه ر زۆر بۆ نووسین له سه ر شیوه ی بیرکردنه وه ی سیاسی ئه و گرنگه، چونکه ئیمه تا ئه م چرکه یه، ژماره یه کی که م به لگه ی بلاوکراوه مان ده رباره ی بیرو بۆچوونی شاعیر به ده سه ته وه یه .

پیویسته، پیشه کی ئه وه بزانیته، چه ند مانگیگ پاش شوپرسی مه شروته ۱۹۰۸ سۆن چاوی به شاعیر که وتووه، ئه و هیچ برویه کی به کوده تاجیه کان نه بووه و هه ر پیشتریش برۆای به جولانه وه ی چاکسازی و ریفۆرم و قانونی بنچینه یی نه بووه، چونکه پییوابووه، ئاوه ژووی قانونی خوایه و دیاره بزاقی دژه ریفۆرم و پرۆیاگه نده ی سه لته نه تخوازان و په یوه ندیه چرۆپرو فراوانه کانی له گه ل کاربه ده ستاندا هه لویستی واتوند کردبیته .

یه که م: سۆن له پیشه کی کتیه که یدا ناوی (شاه علی^(۴)) هه ورامان و شیخ رهزای که رکوکو تایه ربه گی

جافو و محمه د علی به گی جاف) ده هینیته، که نامه یان له سه ر میژووی کورد بۆ ره وانه کردووه .

In the historical portions of the book, in so far as more modern history is concerned, I have been enabled to give some entirely new matter, for that on Kurdish history was

supplied me in letters received from Shah Ali of Aoraman, Skaikh Reza of Kirkuk, Tahir Beg Jaf, Majid Beg Jaf, Muhammad Ali Beg Jaf, while a great part was communicated during conversations at Halabja and Sulaimania.⁽⁴²⁾

ئەم ئاماژەکردنەى سۆن، بەلگەىە لەسەر ئەوەى شىخ رەزا، يەكك بوو لەشارەزا باوهرپيكراوەكانى ميژوى گەلى كوردو سۆن سوودى لەزانيارىيەكانى بۆ نووسىنى گەشتنامەكەى وەرگرتوو، يەكك لەسەنگىيەكانى نووسەرە كلاسيكىيە ئوروييەكان ئەوەى، بلاونەكردنەوەى دەقى نامەكانە لەپاشكۆى كتيبەكانيان، يان گواستنەوەى برگەى وەرگيژاوو دانانى لەناو دوو كەوانەداو ئاماژەكردن بۆ ناوى نووسەرى نامە. هيوادارم نووسەر و پووناكبيرانى كورد لەلەندن جواميترانە هەولئى جىدى بۆ دۆزىنەوەى ئەو نامانە بەدەن و هىچ نەبى، دەقەكان بە سكانكراوى بلابوكەنەو.

من بەدوورى نازانم نامەكان لەئەرشيفيک، يان لەكتيبخانەيەك لەكتيبخانەكانى لەندن پاريزراوبن، ژنەكەى سۆن تاچەند ساليك لەمەوبەر لەژياندا بوو، چەندىن كەس دەناسم پەيوەندييان لەگەل بيوەژنەكەى سۆن دا هەبوو.

دووم: شىخ رەزا لەكاتى چاوپيکەوتنەكەدا، ئاگادارى گەشەكردنى رپوداوەكانى پايتەخت بوو، هەلوپستى بەرامبەر دەسەلاتدارانى نوئ، كە پاش شۆرشى ۱۹۰۸ دەسەلاتيان گرتە دەست، رەخنەگرانە و نارەزايبوونە، ديارە لەچاوپيکەوتنيكى وا كورتدا شاعير ناتوانيت، يان نايەويٹ هوى رەخنە و نارەزايى بەپاشكاوى دەربريٹ، سونيش بەگشتى، ئەو چەند ديپرهى بەگوپرهى ميزاجى خوى ياداشت كردوو، دەقى قسەكانى بە (ريكوئردەر) تۆمارنەكردوو، تائيمە بتوانين بيروپاي شاعيرو ميزاجى شپرزەى نووسەر لەيەك جياپكەينەو، مرؤف دەتوانيت ناكۆكى توندوزەق لە دارشتنەكەى سۆندا بەدى بكات، بەتايبەتى لەوخالەى دەليٹ: ”سونيەكى دەمارگيره” و مەسيحيەكانى خۆش ناويٹ! لەلایەكى ترەو دەليٹ: هىچ نكۆلى لەبينى ئەوانە نيە كە ئيسلام نين، يان شيعەن، ئەگەر بەوشيوە دەمارگيربووايە، نەدەبوو چاوى بەخەلكى ناموسلمان بكەويٹو رپگەيان بەت پيخەنە مالەكەيەو.

ئيمە دەمانەويئ خويئەرى ئازيز لەو ئاگادارىكەينەو، نووسينەكەى سۆن، بەعەقلىەتى سەدەيەك لەمەويپيش نووسراوو ئەو بيروباوهرى چۆنەو چۆن نيە، ئەوە بيروپاي خويەتى و ئيمە وەكو ئەمانەتيكى ميژووي رپگە بەخۆمان نادەين هىچ پيٹيک بگورين، يان دەستكارى ناوهرپۆك بكەين، هەرکەس دەيەويٹ راي سۆن نەزانيت، دەتوانيت ئەم برگەيەى خواروو نەخويئيتەو:

”لەرپگەى ئوفيسەكانى هاوپيئى باليوزم، سەعاتچيەو، پۆرژيكيان برديان بۆ بينينى ناوداريكى كەرکوك كەناوى رەزايە، لەلایەن مسولمانەكانەو بە شىخ رەزا ناودەبريٹ، فەلەكانيش كە رقيان ليەتى، بەمەلا رەزا ناوى دەبەن، كە ناوئيشانتيكى نزمە.

ئەم بەريزو ليها توو كەسيتى سەرەكى ئايينى ئەم شوئەيە، لەگەل ئەوهدا كە سونيهو لەسونيبوونيشيدا دەمارگيره، هىچ نكۆليەكى نيە لەبينين و رپزگرتنى ئەوانەى ئيسلام نين، يان شيعەن، كەمنو سەعاتچى هەردووكمان لەريزى شيعەكاندا دانراوين.

شىخ رەزا لەخانويەكى تەنيشت ئەو مزگەوتەدا نيشتەجى بوو، كە پيشنوئىژى تيادا دەكرد، ئەو خانووە يەكك بوو لەباشترين خانووەكانى كەرکوك، حەوشەكەى و ژووهر زەمىنيەكانى بەشيوازى فارسىانە رپكخرابوون، چەند دارشاتوويەك ديوارە بەرزە رپوتەكانيان داپۆشيبوو، شىخ رەزا بەتەنيا لەژووهرىكى دريژى فەرشرپژكراودا پيشوواى كردين، لەراستيدا پايبەرزتيكى ژۆر بەريز بوو، شوئەواری عيبادەتكردن لەرەنگيكي رەشدا لەسەر برۆى چەسپابوو كە عەمامە سپيەكەشى رپوناكى نەدەكردوو، لەنزيك مەچەكەيەو لەسەر زەوييەكە گراموفونتيك هەبوو، كە لەزورپناكەيەو هەرئيسستا دەنگيكي ناسازى عەرەبى لەخويئدنى چەند ئايەتيكى قورئان بيئەنگ بوو بوو، بۆ ئەم جۆرە بەكارهينانە، ئاميزى بەدفرى ئەورويى لەبەردەستدايە، هەر كە شىخ بيستى من شيرازيم، دەستبەجى كەوتە باسكردنى حافزو سەعدىو بەفارسىيەكى ناياب (رەوان) دەدوا.

پاشان دستنوسیکى دهرهیناوه هندی شیعری خوی خویندهوه، شیخ رهزا به چوار زمانی تورکی و عهره بی و فارسی و کوردی شیعری هوندوتهوه، به لام فارسی له هه موو نه وانیتربه لاهه په سه ند تربوو، شیخ رهزا سوکایه تیبه کی ره وای به زورینه ی شیعری تورکی ده کرد، که تا ناستیکی زور هه مووی له عهره بی و فارسی پیکهاتوو.

شیخ رهزا به شیوه یه کی ناخوش نارهای له وپیشکته وتنه دهره بپی، که فه له کان ده یان کردو هیچ گومانیشی تیدانه بو، که نه و پیشکته وتنه یان له سایه ی رژیمی حکومتی ده ستوریدا ده کرد، له قسه کردندا شیخ رهزا چاوه کانی دهریسکانه وه، هه لده چوو، دهمارگیری شاراهه له ناخیدا ده کولا، په روش بوو بو بینینی پزانی خوینی نه م بیدینه، له گه ل هاواری بیزاریدا دژی ههستی هه لچوووی تورکمانه کان، سه رزه نشتی موسلمان و فه له ی وه کو یه ک ده کرد، بیپه ردهش رایگه یاند که ناره زوو ده کات ببینی سه ری فه له کان دیواره کانی کوخته که (خانوه که) برازیننه وه، نه م مه خلقه، که هیچی نه بوو بیجگه له ناوبانگی خراب، که له کاره ساته وه پیی ده پرا، چه ندجاری هه ولیداره فه له کان هه راسان بکات، به لام نه وان پاراستنی ته وای خوینانیا ن دوزیوه ته وه، نه م یه سه به زیو خوی ده بینیت، پیشنباره کانی هه همیشه پشتگویی ده خرین، کاتی ههستی دژی نه م خه لکه بیوه یانه ده ورژینیت، دامرکانده وهی نه م هه لچوونه ی، کاتی پیویست بو خواردنه وهی سی کوپ چای ده ویست، مؤله تی ریشتمان لی خواست، بیته وهی هیچ رایه ک دهر بپرین سه باره ت به ههسته کانی^(۴۳).

Through the offices of my friend the consular watchmaker, I was taken one day to see a notable of Kirkuk, one Reza, called by the Muslims Shaikh Reza, and by the Christians, who hate him, Mulla Reza, an inferior title

This worthy is the principal priest of the place, and though a Sunni, and a fanatic at that, has no objection to seeing and being polite to the dissenters of Islam, the Shi>a .among whose ranks both myself and the watchmaker were classed

He inhabited a house adjoining the mosque wherein he officiated, one of the best houses in Kirkuk. His courtyard was laid out in flat beds in the Persian fashion, and a few mulberry trees veiled the bareness of the high walls. He received us in a long room, well carpeted, and was alone. A very reverend seigneur this indeed; the frown of sanctity sat blackly upon this brow, unlightened by his white turban. At his elbow on the floor was a gramophone, from whose trumpet a raucous Arab voice had just ceased to shriek verses of the Quran – to such uses are European abominations adaptable! Hearing that I was from Shiraz, he at once began to quote Hafiz and Sa>di, for he spoke excellent Persian; and then, producing a manuscript book, read some of this own poetry. He versified in four languages – Turkish, Arabic, Persian, and Kurdish; but preferred Persian to all of them, having a just contempt for the majority of Turkish verse, .consisting as it does nearly all of Arab and Persian

He complained bitterly of the progress Christians were making, and doubtless would make under the regime of constitutional government; in speaking, his eyes flashed he grew excited, the latent fanaticism in him boiled, and he longed to see the blood of these infidels spilt. With cries of disgust against the lukewarm sentiments of the Turkomans, he denounced Musulman and Christians alike, and frankly declared that he would like to see the heads of the letter adorning the barrack walls. This creature, who had naught but notoriety to gain from such a catastrophe, has several times attempted to harass the Christians, but they have found sufficient protection, and he sees himself foiled, and his proposals ignored every time he would rouse feeling against these harmless people. It took him the whole time of drinking three cups of tea to exhaust his fury, and we took leave of him, expressing no opinion upon his sentiments⁴⁴

له م تیکسته ی سه ره وه دا، پیویسته تیبینی چه ند خالیک بکهین:

۱- شیخ رهزا، هه رچه ند وا ناوبانگی دهر کردوو، که شیعره تورکیه کانی زور به رزن، لی ره، نه و خوی، شیعری فارسی به جوان و په سه ند ده زانیت و شیعری سه عدی و حافزی شیرازی به ده نگی خوی بو سون

دهخوینیتیه وه، هۆکه ی پهنه گه ئه وه بیته، تورکی عوسمانی زمانی په سمی ده ولته بوو بیته و ئه م به ناچار ی فیری بوو بیته، دورنییه له پرووی ویزدانه وه، ههستی به جوهره نازاریک کرد بیته بۆ ئه وه هه موو شیعره ستایشه ی، که بۆ کار به دهستانی عوسمانی نووسیوو یه تی، زمانی فارسی له کوردیییه وه نزیکه و زمانی حافظو سه عدی و نیزامی و فیرده و سییه، ئه م پهنه گه به خو شیییه وه، له شیخ و درویش و موریدی کوردستانی رۆژه لات فارسی فیری بوو بیته .

۲- ئه م تیکسته، ئه و بۆچوونه پشتراست ده کاته وه، که شیخ رها دیوانیکی ده سنووسی هه بووه، ئه م دیوانه ده سنووسه بیسه رو شوینه، له وانه یه ده ست یه کیک که وت بیته و به هوی ساتیره کانه وه له ناوی برد بیته .
۳- شیخ رها گرامافونی هه بووه و گوئی له و قه وانانه گرتووه، که قورئانیان له سر تو مارکراوه، واته: شاعیر ئه وه نده ده مارگیری به رامبه ر جیهازیکی ده ستکردی ئوروی نه بووه، سهیره! شیخ رها قورئانی له به ربوووه گوئی له قه وانی قورئانیش گرتووه؟
۴- باشتیرین خانوی له که رکوک هه بووه، ئه مه دژی به شیکه له شیعره کانی خوی، که خوی به موفلیسو مه هتوک داناوه!

۵- شیخ رها تا ته مه نی (۷۱) سالیس ته ندروستی باش بوو، له ناو کۆمه لانی خه لکدا، یه کیک بووه له که سایه تییه به پیزه کانی شار.

له نیوان نه ته وه و کولتوری عه شیره تگه ریدا

ئه و پرسیاره ی له سه ره تای ئه م نووسینه دا کراوه، ده مه وئ له کۆتایی ئه م نووسینه دا وه لامی بده مه وه: ئایا قه سیده ی (له بیرم دئ...)، ده کریت به سه ره تاو پی شه نگی شیعره ی ناسیۆنالیستی کوردی دابنریت، یان ئه و (بیری سیاسی) به ئه فسانه و داری بیبه ر داناوه و هه ر شهیدا و په روانه ی به رژه وه ندیییه تایبه ت و به رته سه که کانی خوی بووه و هه ر رۆژه له ئاشیکی کردووه و هه ر رۆژه له شوینیکدا مألویه تییه وه؟
ئیمه ده بی، پی شه کی پاستیییه ک بزانی، شیخ رها و حاجی قادری کۆبی هه موو ژانیان له سنبه ری ده سه لاتیکی کوریدا به سه ر نه بردووه، شیخ رها، له ته مه نی پینج شه ش سالیدا (په راده parade) ی سه ربازی و په سمی به رده رکی سه را ده بینیت.

حاجی قادری کۆبی، ئه گه ر سالی (۱۸۲۴ ز) له دایکبوو بیته، ئه وه ته نیا بیست و دوو سالیکی کۆتایی میرایه تی بابانی بینیه، ئه وه ش له شاری کۆبه، نه ک له پایته خت.

به راورد کردنیکی خیرای نیوان شیعره سیاسییه کانی ((سالم))، له گه ل شیعره سیاسییه کانی حاجی قادری کۆبی و شیخ رها ی تاله بانی، جیاوازییه کان له سه ر چه ند ئاستیکی هاوکاتیبوون و ناهاوکاتیبوون ده بینریت .

((سالم)) له قه سیده عه سه که رییه سیاسییه کانی، که له که شو هه وای مه له مه ی کلاسیکی (ملحه) نزیک کردۆته وه، بۆ نمونه: (عه زیز به گی بابان) و (لیم گه رین با گو شه گیریم...) تراجیدیای پوخواندنی میرنشینی بابانو داگیرکردنی هه موو ناوچه که له لایه ن سوپای عوسمانیییه وه، به شیوه یه کی ورد به رجه سته ده کات، نووکی قه له مه که ی ده بیته زوومی کامیرایه کی سینه مایی، وینه درامیییه خویناوییه کانی کاره ساته که، یه ک به یه ک هه لده چنیت، ئه و به چاوی خوی، رووداوه سامناکو دلته زین و سووتینه ره که له نزیکه وه ده بینیت، دوا چرکه کانی کۆتاییه اتن به میژووی ((ده سه لاتی کوردی)) له به رچاوی پووده دات، ئه سپی داگیرکه ر، سه رجه می داووده زگای ئیداری و سه ربازی و فه ره نگی و کۆمه لایه تی هه لده شیلت، خزم و که سوکاری شاعیر، زۆربه یان ده کوژرین و به دیل ده گیرین و ئاواره و دربه در ده کرین .

عه بدولپه حمان به گی ساحیبقران ((سالم))، بۆ خوی یه کیک بووه له که سایه تییه کانی چینی سه ره وه ی کۆمه ل، چاره نووس و ناسنامه ی تیکه لای چاره نووسی میرنشینیک بووه . ئه و ناسنامه ی خوی له گه ل ناسنامه ی بابان جیا نا کاته وه، له چرکه ی کاره سات و هه لوه رینی په یکه ری میژوو، ده نگی شاعیر، ده بیته ده نگی ویزدانی هه ژینراوی میرنشینیک، جگه له به شیک له چینی بازرگان و پی شه گه رو کاسبکاران (بۆرجوازی)، که نا کوکی و

بەرژەوهندى جياوازيان لەگەڵ چىنى سەرەوهى كۆمەل ھەيه، دەنگى سالم، دەنگى كۆتايپيھانتى سەرەدمو ميژووى دەسەلاتىكى كوردىيە، ئەو ھاوارو بەدەنگەوھاتنەى ئەو بەدەنگ دىت، ھىچ كەسىكى تر ئەو (شانازى) يەى پىناپرېت .

شىخ پەزا، لەتەمەنى منداليدا، لەناو پووبارى ميژوودا نازىت، تەنيا بېرگەيەكى زۆر كورت، چاوترووكاندىك، لەميژووى دوورو دريژى ميراىەتى بابان دەبينىت . بېرگەكە، بېرگەيەكى تايبەت و شاراوو دەگەن نيە، بېرگەيەكى دەسەلات نواندى پۆژانەيە: نواندى شانويى سىرمونياو نمايشى سەريازىيە، پەرادەى سەريازى (Military Parade)، كە پۆژانە، يان لەبۆنە گرنەگاندا، لەبەردەم دەربارى مير (بەردەركى سەرا) دەنوئىرا، نوئىنەرى چىنە كۆمەلەيەتتەيەكانى ئەو سەرەدمە، دەھاتن بۆ بينين و پەنگە بۆ پيشاندانى دلسۆزى و پابەندبوون و ملەكەچى بەرامبەر پاشا، بەچاوى خويان دەسەلاتى بەرجەستەكراوى ميرنشىيان دەبينى:

شاعىر، سى وئىنەى دەسەلات نواندن، بە وشە دەنەخشىنيت و گرنەكى پاشا وەكو ناوھندى دەسەلات نيشان دەدات:

لەبەر قاپى سەرا سەفيان دەبەست شىخ و مەلاو زاھىد
لەبەر تابوورى عەسكەر رىخ نەبوو بۆ مەبلىسى پاشا
سەداى مۆزىقەو نەققارە تا ئەيوانى كەيوان بوو

ھەر ديمەنىك، شايانى لىكدانەوھەيەكى فراوانەو بەلگەى خۆپيشاندانى دەسەلاتن، دەنگى مۆزىقە دەگاتە ئەيوانى كەيوان، كە سەدان (كم) دەپوات، سەريازەكان تىپ تىپ، بەچەكو جلو بەرگى تايبەتەو، بەبەرچاوى كۆمەلانى خەلكدا تىدەپەپن، دەنگى (مۆزىقەو نەققارە) لەكاتى نمايشى عەسكەرييدا كاريگەرى خۆى ھەيە، لەچا و پۆيشتنى ئاسايى سەريازى، بەبى ئاواز و مۆسيقا .

ھەر كەسىك ئەم تىكستەى شىخ پەزا بخوئىتەو، ھەر يەكسەر تىكستىكى (نالى) بىردەكەوئىتەو، كە ئەو لەبن كاريگەرىتى راستەوخۆى ئەو پەرادە سەريازىيەدا نووسىوويەتى، كەواتە: بېرگەى ميژووى و وئىنەكە ھاوكاتن، بەلام داپشترو مۆتيف جياوازن:

ئەم طاقمە مومتازە كەوا ئاصصەيى شاهن
ئاشوويى دلى مەملەكەت و قەلبى سەپاھن
صەف صەف كە دەووستن بە نەنظر نەططى شواعن
ھەلقەكە دەبەستەن وەكو نەرمائەيى ماھن^(٤٥)

گرنەى ميژووى شىعەرى (لەبىرم دى..)

ئەگەر قەسىدەكەى (سالم) سەبارەت بەرووخاندنى ميرنشىيان بابان، بە وشە نەبوايەو بەكامىراى تەلەفزيۆنى بوايە، لەكاتىگۆرى (فىلمى دۆكۆمىنتار) دادەنرا! ئەو راستەوخۆ، ھەرچى بەچا و بينيوويەتى، يان بەرگۆيى كەوتوو، ھەرەكو پەيامنيرىكى سەريازى بەرەكانى شەپ، زوومى كامىرا بەناو شەپگەو ھىلە تىكچرژاوەكانى پىكدادان، چركە بەچركە دەگىرپت، پووداوەكان، ھالۆى خوئىن و نالىن و بۆسووى بارووتى لىھەلدەستىت .

تابلووى ھونەرى (لەبىرم دى..)، دەستى ھونەرمەندىك، بەپەنگو فلچە نەخشاندوويەتى، سالانىكى زۆر، كاتى بينين و كاتى نووسين لەيەك جيادەكاتەو .

شاعىر دووكات، دوو سەردەم، بەچاوى خۆى دەبينىت: سەردەمى دەسەلاتى كوردى (نازادى، سەربەخۆيى، ..) ئەمە كاتى يەكەمى پووداوە، كاتى دووھم: سەردەمى لەناوچوونى دەسەلاتى كوردى و لەدەستچوونى نازادى و سەربەخۆيى، لەكاتى دووھمدا، ولات داگىركراو و ناسنامە پەپوولەيەكى سەربراو، نازادى و سەربەخۆيى، لەسببەرى ھەل و مەرجى داگىركراويدا، دەبنە خەون و تراويلكە ...

بۆ شاعىر، ئەو زەمانەى بىرى دەكەوئىتەو، جۆرىكە لەجۆرەكانى نۆستالگيا nostalgia و ئارەزووى

گه پانه وه بۆ جیهانی مندالی، یان ئامانجیکی سیاسی هانی داوه؟
ئایا ئەم شیعەرە شیعریکی ناسیۆنالیستیە وەکو شیعەرەکانی حاجی قادری کۆبی، یان گه پانه وه یه بۆ
کولتووری پیش داگیرکردن؟

ئەم شیعەرە خزمەتی کام (بیر) و (ئایدۆلۆجیا) دەکات و دەتوانرێت لەبازنە (ریفیتالیزیشن) کولتووری (Kultur – Revitalisation) دا بنرێت؟

ئەم شیعەرە چەند تایبەتمەندییەکی هەیە، که له هیچ قەسیدەیهکی تری شاعیردا بەرچاو ناکەوێت، ئایا
لەبەن چ کارێگەرییەک، شیخ رەزا بۆ باوەشی ئەم بیرە وەرییە گه پانه وه ؟

(شاعیر هیچ ئاگای لەبیری ناسیۆنالیستی هەبوو و بروای بەو بوو ئەو، سەر بەگەلیکی داگیرکراوه،
نیشتمانیک ئازادی و سەربەستی تیدا پیشیل کراوه و چۆن لەبیری ناسیۆنالیستی تیگەیشتوو؟

یهکیک لەتایبەتمەندییەکانی ئەم قەسیدەیه، ئەو یە، شاعیر سەردەمی پیش داگیرکردنی کوردستانی،
بەسەردەمی زێڕینی ئازادی و سەربەخۆیی داناوه و شانازی پێوه کردوو:

له بیرم دێ سوله یمانی که دار الملک ی بابان بوو

نه مه هه کوومی عه به م نه سو ئه کیشی ئالی عوسمان بوو

لەنیوان دوو زلهیزی پۆژهلای ناهه پاستدا، سوله یمانی پایتهخت، ئەوپه پری سەربەخۆیی خۆی
پاراستوو، دوو زلهیزه که نه یان توانیوه ئەم دەسه لاته کز بکه نه وه له قالبی بدن.

عەرب ئینکاری فەزلی ئیوه ناکەم ئەفزەلن ئەمما

سه لاهه دین که دنیای گرت له زومره ی کوردی بابان بوو

سه لاهه دینی ئەوی، یهکیکە لەپالەوانه گه ره کانی جیهان و یهکیکە لەناسراوترین که سایه تیه کانی
کورد له سه ر ئاستی میژوویی، به لام شاعیر، به گویره ی پێویستی کیش و سه روا (یجوز للشاعر مالا یجوز
لغیره)، ناسنامه ی بابان به سه لاهه دین ده به خشیت، نهک له به ره وه ی سه لاهه دین پێویستی به و ناسنامه یه
هه یه، به لکو له به ره وه ی بابان و شاعیر پێویستیان به و ناسنامه پێبه خشینه یه.

شاعیریکی وەکو رهنجوری، یان کوردی و سالم، نه یان ده توانی به (چاوی دل) بگه پینه وه بۆ نامیزی
سه رده می زێڕینی پیش داگیرکردن، چونکه ئەوان له و سه رده مه دا ژیاون، که واته: شیخ رەزا، ئەگەر
له سه رده می بابان ژیا، ئەویش وەکو سالم و کوردی و رهنجوری، نه یه ده توانی به م شیوازه بیر بکاته وه!
کاتیک ده سه لاته که نامینیت و دانیشتوانی پایتهختی میرنشین، به هه ر لایه کدا ده پۆن (جه ندرمه و یۆزباشی و
بینباشی،...) له به رده میاندا قوت ده بنه وه، به زمانیکی جیاواز ده دوین، ئیدی هه ست به نامۆبوونی کولتووری
ده کریت، ئەم بارودۆخه رهنگه یهکیک بیته، له هۆکانی گه پانه وه بۆ سه رده می زێڕینی پیش داگیرکردن.

بایه خدان به ژیانی سیاسی و فرههنگی و کۆمه لایه تی پیش داگیرکردن و گه پانه وه بۆ به هه شتی
له ده سته ره چوو، ناچپته چوارچێوه ی شیعری ناسیۆنالیستیە وه، به لام دژی بارودۆخی سه پینراو، که
به لاتینی پێده گوتریت: (شتاتۆس کوئو Status quo). بارودۆخی سه پینراو، له بن پێژنه ی پرسیار
دانرا، که واته: ئەو بارودۆخه له لایه ن داگیرکەر وه به زۆره ملئ سه پینراوه، پووبه پووی ره فزو ناره زایی
ده بیته وه ده توانریت، ئەگەر له پووی بابه تیه وه objektiv ببینریت، به بزاقیکی کولتووری شوپشگێر
دا بنریت.

ئەم جۆره شیعەرە به بئ کارتی کردنی (بیری ناسیۆنالیستی) نانووسریت، ئەو کارتی کردنه راسته وخۆ بیته،
یان ناپاراسته وخۆ بیته، ده توانریت ههستی پێبکرت، به لام بۆ شاعیر نه چۆته سه نگره ی ناسیۆنالیسته کانه وه
وه کو حاجی قادری کۆبی؟

بیرمان نه چپته وه، شیخ رەزا پیک وەکو عه نته ره و فره ره زده قو حوطیئه شانازی به هۆزو عه شیره ته وه
کردوو، هه ر له سه ر ته عه سسوب بۆ عه شیره ته تیره و تایه فه، چه ند داشۆرییه کی خهستی نووسیوه:
(نموونه: کاکه یی، هه مه وه ند، جه باری، داوه)، یان ئەو ستایشه ی بۆ جافی نووسیوه، له لایه کی

تره وه، ئه و به شیککی له شیعرهکانی بۆ دژایه تی (قانونی ئه ساسی) ته رخان کردوه و په لاماری هه ندی سمبولی چاکسازی داوه، شاعیریک ئه وهنده لایه نگره و پابه ندی کولتوری عه شیره تگری بیته و له به ره ی سه لته نه تخوازان بیته، ناتوانیته هه روا به ئاسانی قه له مباریک بۆ سه نگه ری ناسیونالیستی بدات و بیته پیشه نگی شیعی نه ته وه یی و نیشتمان په روه ری!

گومان له وه دا نییه، شیخ ره زا ماوه یه ک له ئه سه ته موول ژیاوه، ئه سه ته موولی ئه و زه مانه ش مه لبه ندی بیروباوه ری ((نازادی)) و ((رۆشنگری)) و ((چاکسازی)) و ((ناسیونالیستی)) بووه، یه کیککی وه کو حاجی قادری کۆیی، پاش ماوه یه کی زۆر کورت، له ژیا نی ناو ئه سه ته موول، ده بیته ئالا هه لگری بیروباوه ری پۆشنگری و نه ته وه یی. حاجی قادری کۆیی، ته نگو چه له مه ی ژیا ن و گوشارو ته نگ پیهه لچنین، ناچاری ده کن پووبکاته ئه سه ته موول، شیخ ره زا بۆ ((سیاحت)) و گه شتیا ری و بینینی پایته خت، که رکوک جیدیلایته، له وه ده چیت، به هۆی سه لته نه تخوازی و رقهه ستان له بزوتنه وه ی چاکسازی و ریفۆرم، له که سانی ئازادخوازو پیشکه و تنخواز که متر نزیک که و تبه یته وه و هه ر خه می ده رباری سولتان و میوانی کاربه ده ست و گه وه پیاوان بوویته.

وێپرای به ره له ست، له به رده م کردنه وه ی په نچه ره ی بی ری ناسیونالیستی، به لام دوور نییه، له که لینی که وه ئاگاداری راپه رین وه ئه سه نه وه ی گه لانی بولغاریا و یۆنان بوویته! به دووریشی نازانم، ئه و کاتانه ی بایداوه ته وه بۆ هه جوی سولتان، سه رده می مندالی له دار الملک ی بابان بیرکه و تۆته وه و ناسنامه ی کورد بوون لای به هیزتر بووه.

له بیرم دێ سوله یمانی که دار الملک ی بابان بوو
 نه مه کوه می عه چه م نه سو فره کیشی ئالی عوسمان بوو
 له بهر قاپی سه را سه فیان ده به ست شیخ و مه لاو زا هید
 مه تافی که عه بۆ ئه ربای حاجه ت کردی سه یوان بوو
 له بهر تابووری عه سه که ر رێ نه بوو بۆ مه جلیسی پاشا
 سه دای مؤز یقه و نه ققاره تا ئه یوانی که یوان بوو
 درێج بۆ ئه و زه مانه ئه و ده مه ئه و عه سه ره ئه و رۆژه
 که مه یدانێ جری دیازی له ده وری کانی ئاسکان بوو
 به زه ربی هه مله یه به غدا ی ته سفیر کردو تیی هه لدا
 سوله یمانی زه مان راستت ده وێ باوکی سوله یمان بوو
 عه ره ب ئینکاری فه زلی ئیوه ناکه م ئه فه زلن ئه م ما
 سه لاهه دین که دنیای گرت له زومره ی کوردی بابان بوو
 عومومی شه هر یاران و سه لاتینی فه ره نگستان
 له روعی سه ته ته تی ئه شپه رده گشتی هه راسان بوو
 قویری پر له نووری ئالی بابان پر له ره صمه ت بێ
 که بارانی که فی ئیسانیان وه ک هه وری نیسان بوو
 که عه بدوللا پاشا له شکر ی والیی سنه ی شپ کرد
 ره زا ئه و وه قته عومری پینج و شه ش طفلی ده ستان بوو⁽⁴⁷⁾



شیخ ره زای تاله بانێ

سەرچاوه و سەرچاوه:

۱. د. مكرم تالهبانى: شىخ پەزى تالهبانى، دەزگای ئاراس، ھەولێر ۲۰۰۱.
۲. د. نوری تالهبانى: گەشتىكى تر بەجیھانی شىخ پەزى تالهبانىدا، لەگۆفاری کاروان، ھەولێر، ژمارە (۷۰)، ک، ۱، ۱۹۸۸.
۳. شىخ پەزى، پیاویکی گورج و گۆل و چالاک بوو، گومان لەویدا نییە، کە نامە یەکی زۆری نووسیوو، بەداخووە دەنگوباسی ھىچیمان پێنەگەشتوووە نەماندییستوو، لەشوینىک پارێزراو بن، یان بلۆکراپیتنەو. مێجەر سۆن ئاماژە بۆ نامە یەکی دەکات، لەو ناچیت ئەو نامە یەش مابیت، ئەگینا ژنەکەى، کە تا ئەم ماوێە مابوو، لەشوینىک باسی دەکرد.
۴. زۆریەى سەرچاوهکان ئەو بەس دەکن، کە شىخ پەزى تاقەتى ئەوێ نەبوو شیعەرەکانى خۆى کۆبکاتووە، یەکیکی وەکو بەدوللە تیف ئىیان، کە لەنزیکەو شىخ پەزى ناسیو، بەبۆنەى کۆچى دواى شىخ پەزى ۱۹۱۰/۱/۲۱ لەپۆژنامەى (الرقیب) دەنووسیت، گوايە ئەو وتوێتى (دیوانە صدور الرجال لا بطون الدفاتر) کە چى مێجەر سۆن بەپوونى ئاماژەى بۆئەو کردوو، کە دەسنووسىکی ھەبوو شیعریکی فارسى لەو دەفتەرەدا خویندۆتووە.
۵. ئەمىن فەزى بەگ: ئەنجومەنى ئەدیبان، چاپخانەى کۆرى زانیاری عیراق، بەغدا ۱۹۸۳، ل ۲۸.
۶. ئەحمەد تاقانە: شاعیرانى کوردستانى باشوور، لەکتیبى (صوک و عصر تورک شاعرلری) نووسىنى: ئىبنولئەمىن مەحمود کەمال (ئىنال). وەرگێران لەتورکیەو، چ ئارپاخا کەرکوک ۲۰۰۶، ل ۵۳، لەھەر شوینىک باسی ئەم سەرچاوه یە ھات، من تەنیا ناوی ئەحمەد تاقانە/ ئىنال (س. پ) دەنووسم.
۷. د. مكرم الطالبانى: الشیخ عبدالرحمن الطالبانى، الجزء ۱، ط ۱، مطبعه خاک السليمانیه ۲۰۰۳، ص ۱۱.
۸. مەلا عبدالکریمی مدرس: دیوانى مەولەوى، بەغدا، ۱۹۶۱، پێشەکی ک.
۹. شىخ مەمەدى خالو ئومید ئاشنا: دیوانى شىخ پەزى تالهبانى، دەزگای ئاراس، ھەولێر ۲۰۰۳، ل ۲۵.
۱۰. بۆ ساغکردنەو سالى لەداىکبوونى شىخ پەزى براکانى، سەبرى سەرچاوهکانم ھەموو کردوووە لەخەلکى وەکو د. مكرم تالهبانى پرسىارم کردوو. ئەگەر شىخ عەلى (۱۲۴۸ک) بەرامبەر (۱۸۳۲ز) لەداىکبوویتو شىخ پەزى (۱۲۵۴ک) بەرامبەر (۱۸۳۸ز) کەواتە: دەبى شىخ واحید (۱۸۳۶ز) لەداىکبوویت... ھتد.
۱۱. دانیشتىک لەگەل د. مكرم تالهبانى سلیمانى پۆزى ۲۰۰۹/۱/۲۳ بەراورد لەگەل د. مكرم تالهبانى: شىخ پەزى تالهبانى (س. پ) ۲۶، کاک ئەحمەد تاقانە زۆریەى سەرچاوهکانى بەسەر کردۆتووە، کە لەسەر سالى لەداىکبوونى شاعیر نووسیویانە بپوانە: ئەحمەد تاقانە: شىخ پەزى تالهبانى، کە لەشاعیرى خۆرھەلاتى ناوھراست. دەزگای چاپو بلۆکردنەوێ ئاراس ۱، ھەولێر ۱۹۹۹، ل ۲۸.
۱۲. علی الطالبانى: دیوانى شیخ رضای طالهبانى، بەغدا ۱۹۶۶، ل ۳۵.
۱۳. مەبەست لەسۆسیالیزاتسیۆن، یان سۆسیالیزەیشن Socialization سەرچەمى پڕۆسەى پەرورەکردنى مندالە.
۱۴. مەسعود مەمەد: کەیفى جوانپۆی، لەدەفتەرى کوردەوارى، ب ۲، بەغدا، مارت نیسانی ۱۹۷۰، ل ۱۹.
۱۵. دانیشتىک لەگەل (.....) شارى کویلن ئەمانیا ۱۹۹۴/۴/۱۴.
۱۶. دانیشتىک لەگەل د. مكرم تالهبانى ۲۰۰۹/۱/۲۳.
۱۷. مەلا عبدالکریمی مدرس: دیوانى مەولەوى (س. پ) ل ک.
۱۸. شىخ مەمەدى خالو ئومید ئاشنا: (س. پ) ل ۱۳۰، بەبەیتى دووھەدا، بەکەم وشەم گۆرپو، چونکە دلدنیابووم، کە (ناسخ) ھەکان و مامۆستا خالو ئومید ئاشنا لەبەرئەوێ خەلکى گەرمیان نین، نەیانزانپو و شەى (تابکوکى) ھەلە یەو ھىچ واتایەکی نییە!
۱۹. د. مكرم تالهبانى: شىخ پەزى تالهبانى (س. پ) ل ۵۰.
۲۰. سەبارەت بەکەسایەتى (ھەمەى وەستا فەتاح) کە شىخ پەزى بەکوردی دووجار ناوی لەدەفتەرى نەمریدا تۆمار کردوو، ئیمە ھىچ شتىکی ئەوتۆ نازانین، ئەو کابرایە، بەگۆرپەى تابلۆ ھونەرپێھەکی شاعیر، ھەر زۆر لەراسپۆتین دەچیت، ئەم گوايە لپرسراوی خواردن و ژىواری تەکیە بوو و جیگەى پڕوای شىخ عەلى بوو، من زۆر کەسم لەژياندا ببینو، کە بەھۆى کەسێکی تر ھوێ تووشى ئاوارەبى دەربەدەرى بوون، بەبەردەوامى شیعەرەکەى شىخ پەزى دووبارە کردۆتووە بۆ زانیاری زیاتر بپوانە: شىخ مەمەدى خالو ئومید ئاشنا: (س. پ) ل ۲۰.
۲۱. ھێمن: تاریکو پوون، گۆلپۆزىک لەشیعەرەکانى ھێمن، بەغدا ۱۹۷۵، پێشەکی ل ۵.
۲۲. پستەى ناو کەوانە لەسەر کیشى (فرھنگ اشعار حافظ) داناو.
- نووسەرەکەى د. احمد علی رجایی بخارایی چ ۴، انتشارات علمی تهران ۱۳۶۴ دەیان شاعیرى پۆژھەلاتى و پۆژاواى، لەسۆنگەى کۆنى تیکستەکان، یان گرنگیان فەرھەنگى تاییبەتییان بۆ دانراو: فەردەوسى، جەلال الدین پومى، شکسپیر، گۆیتە... ھتد.
۲۳. کتیبىکی تاییبەت لەسەر شیعەر ئىرۆتیکى و ساتیرەکانى گۆیتە ھەیە، بەلام ئەمانە ۱/ شىخ پەزى شەرھە جوێزو

- داشوری و ئیرویتیکی تیدا به دی ناکریت: بۆ بهراوردکردن بیروانه:
ff S. ۲۲ Goethe: Erotische Gedichte, Insel Taschenbuch. Leipzig ۱۹۹۱
۲۴. علی الطالبنانی: (س. پ) ل ۵.
- K. R. Eissler: Goethe, eine psychoanalytische studie. Übersetzt von Peter Fischer. H. ۲۵.
Rädiger Scholz, Stromfeld/ Roter Stern Auflage ۴, Frankfurt am Main ۱۹۸۴
- ئەم کارەى ئایسلەر، کەمتر لە ۱۸۰۰ لاپەرە نییە، تەنیا لەسەر سالانی ۱۷۷۵ ۱۷۸۵ واتە (۱۱) سال لەژێانی گویتە.
۲۶. خلیل شرف الدین: ابو نواس. دار ومکتبه الهلال بیروت ۱۹۹۲، ۶۲×.
۲۷. بیروانه: مەسعوود محەمەد (س. پ) ل ۳۳ د. مکرم تالەبانی (س. پ) ل ۲۷، د. نووری تالەبانی (س. پ) ل ۲۱.
۲۸. ژێوار: ناوی گوندیکە لەهەورامان. بەواتای بژێویش دێ. ئەم زانیاریەم لە کاک محەمەدی مەلا کەریم وەرگرتوووە و ناوی کۆپە گەورەکەى (ژێوار) ه.
۲۹. ئەحمەد تاقانە: شیخ پەزای تالەبانی (س. پ) ل ۴۱.
۳۰. ئەحمەد تاقانە: شیخ پەزای تالەبانی (س. پ) ل ۴۰.
۳۱. علی الطالبنانی: دیوانی شیخ رضای طالەبانی (س. پ) ل ۳۱.
۳۲. د. مکرم تالەبانی: شیخ پەزای تالەبانی (س. پ) ل ۵۰.
۳۳. هادی العلوی: الأعمال الكاملة (۹) دیوان الهجاء، دار المدی، بیروت ۲۰۰۳ ص ۵.
۳۴. د. مکرم تالەبانی: (س. س) ل ۳۱۵.
۳۵. سەرەتا پەيوهەندی شیخ پەزای موفتی زەهاوی زۆر باش بوووە لە نوو بەیتدا (یان چوار خشتهکیەک) دا ستایشی کردوو: ئەو مادەری کێتی تۆ هەتا ئیستە نەزراوی زاتیکی وەک موفتی ئەفەندی زەهاوی بەیتی دووهم:
- مومکین نییە ئیدراکی هەقائیق بەتەواوی
مومکین نییە ئیدراکی نەکا زینەتی زەهاوی
۳۶. الدكتور علی الوردی: لمحات اجتماعية من تاريخ العراق الحديث. مكتبة الحيدرية، ج ۳، ۷۲×.
۳۷. د. مکرم تالەبانی: (س. س) ل ۳۸۰.
۳۸. د. مکرم تالەبانی: (س. س) ل ۳۷۸.
۳۹. محمد علی القرداغی: محمد فیضی الزهاوی، نبذہ عن حیاته وشیء من آثاره، دار آراس للطباعه والنشر، اربیل ۲۰۰۴، ص ۱۹۱.
۴۰. ئەحمەد تاقانە: ئینال (س. پ) ل ۵۸ و پەراوێزی ۹۳ و ۹۴.
۴۱. مەلا جەمیلی پۆز بەیانی بەرامبەر ناوی (شاه عەلی هەورامان) شیخ عەلی حوسامەدینی نەقشبەندی داناو، پستەکە بەعەرەبی نووسراوە، ئیدی نازانری کێ پێیوایە شاه عەلی و شیخ عەلی یەک کەسن، من سەیری وەرگێڕانەکەى فوئاد جەمیل کرد، ئەو هیچ تێبینییەکی نەنووسیوو:
- بیروانه: محەمەد جەمیل پۆزبەیانی: چاوخشاندنێ بەچاپی تازەى دیوانی شیخ پەزای تالەبانی، لە: دیوانی شیخ پەزای تالەبانی، کۆکردنەووە و لیکدانەووەى شیخ محەمەدی خال، ئامادەکردن بۆ چاپ ئومید ئاشنا. سلیمانی ۲۰۰۳ ل ۱۶۸.
- بیروانه: میجرسون: رحلة متنكرة الى بلاد ما بين النهرين وكردستان، ترجمه فؤاد جميل، ج ۱ (مكان الطبع: بلا) ۱۹۷۰ ص ۹.
- ۴۲ – Soane, Ely Banister
TO MESOPOTAMIA AND KURDISTAN
P.V IN DISGUISE, Elibron Classics Landan (۱۹۱۲) ۲۰۰۵
۴۳. مامۆستا عەتا قەرەداخی ئەم تیکستەى خوارەووەى کردۆتە کوردی جیگەى سوپاسە
– OANE, Ely Banister (ibid) P. ۱۲۴ – ۱۳۵
۴۵. مەلا عبدالکریمی مدرس: دیوانی نالی، بەغدا ۱۹۷۶ انتشارات صلاح الدین، تهران ۱۳۴۶ ل ۳۴۰.
۴۶. Tibi, Bassam: vom Gottesreich
, zum Nationalstaat, Suhrkamp
s. ۵۲ Frankfurt am Main ۱۹۸۷
۴۷. شیخ محەمەدی خال و ئومید ئاشنا: (س. پ) ل ۸۱.